

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 21 juni 2011

646/2011

Avfallslag

Given i Helsingfors den 17 juni 2011

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.
Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att förebygga den fara och skada för hälsan och miljön som avfall och avfallshantering orsakar och att minska avfallets mängd och skadlighet,

främja ett hållbart utnyttjande av naturresurserna, säkerställa en fungerande avfallshantering och förhindra nedskräpning.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på avfall, avfallshantering och nedskräpning samt på produkter och verksamheter som ger upphov till avfall.

RP 199/2010
MiUB 23/2010
GrUU 58/2010
FvUU 35/2010
EkUU 30/2010
RSv 360/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (32008L0098); EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG (32006L0066); EUT L 266, 26.9.2006, s. 1.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/103/EG (32008L0103); EUT L 327, 5.12.2008, s. 7.
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 (32006R1013); EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG (32006L0021); EUT L 102, 11.4.2006, s. 15.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG (32002L0096); EUT L 37, 13.2.2003, s. 24.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG (32002L0095); EUT L 37, 13.2.2003, s. 19.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG (32000L0076); EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG (32000L0053); EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.
kommissionens beslut 2000/532/EG (32000D0532); EGT L 226, 6.9.2000, s. 3.
kommissionens beslut 2001/118/EG (32001D0118); EGT L 47, 16.2.2001, s. 1.
rådets direktiv 1999/31/EG (31999L0031); EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.
rådets direktiv 96/59/EG (31996L0059); EGT L 243, 24.9.1996, s. 31.
Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG (31994L0062); EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.
Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG (32004L0012); EUT L 47, 18.2.2004, s. 26.
rådets direktiv 86/278/EEG (31986L0278); EGT L 181, 4.7.1986, s. 6.
Har anmälts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG.

Denna lag tillämpas på

1) avfall från normal drift av fartyg enligt miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009) så snart fartyget har avlämnat avfallet i land,

2) avfall som uppkommit vid en oljeskada eller fartygskemikalieolycka som avses i lagen om bekämpning av oljeskador (1673/2009) så snart nödvändiga bekämpningsåtgärder för att begränsa skadan och samla upp oljan eller andra skadliga ämnen har genomförts.

Bestämmelser om hindrande av sådan förorening av miljön som orsakas av avfall finns dessutom i miljöskyddslagen (86/2000) och bestämmelser om förebyggande av sanitära olägenheter som orsakas av avfall dessutom i hälsoskyddslagen (763/1994).

3 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på följande slag av avfall:

1) utsläpp till luft,

2) koldioxid som avskilts och transportrats för geologisk lagring eller lagrats geologiskt, till den del bestämmelser om den finns någon annanstans i lag, eller geologisk lagring av koldioxid, om den totala mängd som avses bli lagrad underskrider 100 000 ton och syftet med lagringen är forskning, utveckling eller provning av nya produkter och processer,

3) avloppsvatten till den del bestämmelser om avloppsvatten finns någon annanstans i lag,

4) explosiva varor som avses i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), kärnavfall som avses i kärnenergilagen (990/1987) och radioaktivt avfall som avses i strålskyddslagen (592/1991),

5) placering av icke-förorenade muddermassor, när placeringen görs med stöd av 2 kap. 6 § i vattenlagen (587/2011) eller kräver tillstånd enligt 3 kap. 2 eller 3 § i vattenlagen,

6) animaliska biprodukter till den del det finns bestämmelser om dem i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för anima-

liska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter), inbegripet stallgödsel och bearbetade produkter som omfattas av den förordningen; lagen tillämpas emellertid på biprodukter och därav framställda produkter som är avsedda för förbränning, deponering på avstjälningsplatser eller användning vid biologiska behandlingsanläggningar,

7) förorenad jord som inte lösgjorts från berggrunden eller marken.

Bestämmelserna i 11 kap. och 118—121 § tillämpas inte på avfall från jord- och skogsbruket som består av för miljön och hälsan oskadliga naturmaterial och används inom jord- och skogsbruket för annat än energiproduktion och inte heller på vegetabiliskt avfall från jord- och skogsbruket som består av sådant material och som används inom energiproduktion.

4 §

Tillämpning inom försvarsmakten

Denna lag tillämpas inte på verksamhet inom försvarsmakten som är sådan att tillämpning av lagen skulle äventyra rikets säkerhet eller försörjningsberedskap. Lagen tillämpas inte heller på produkter som är avsedda särskilt för militärt bruk eller produkter som hänför sig till bevakning av rikets centrala säkerhetsintressen.

Försvarsmakten ska dock i de verksamheter och produkter som avses i 1 mom. ta hänsyn till de allmänna skyldigheterna och principerna i 2 kap. i den utsträckning det är möjligt med tanke på rikets säkerhet eller försörjningsberedskap.

Närmare bestämmelser om de verksamheter och produkter som lagen eller en del av dess bestämmelser inte tillämpas på får utfärdas genom förordning av statsrådet

5 §

Definition av avfall

I denna lag avses med *avfall* ett ämne eller

föremål som innehavaren har kasserat eller avser eller är skyldig att kassera.

Ett ämne eller föremål är inte avfall utan en biprodukt, om det uppkommer genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera ämnet eller föremålet och

1) det är säkerställt att ämnet eller föremålet kommer att fortsätta att användas,

2) ämnet eller föremålet kan användas direkt i befintligt skick eller efter att på sin höjd ha genomgått sådan bearbetning som är normal i industriell praxis,

3) ämnet eller föremålet produceras som en integrerad del i en produktionsprocess, och

4) ämnet eller föremålet uppfyller produktkraven och miljö- och hälsoskyddskraven för den användning som planeras och användningen enligt en helhetsbedömning inte medför fara eller skada för hälsan eller miljön.

Närmare bestämmelser om de i 2 mom. angivna förutsättningarna för klassificering som biprodukt, specificerade för olika biprodukter, får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet får det specifikt för på olika avfallslag utfärdas närmare bestämmelser om när ett ämne eller föremål inte längre är att betrakta som avfall, om

1) det har genomgått ett återvinningsförfarande,

2) det har ett ändamål som det allmänt används för,

3) det finns en marknad för eller efterfrågan på ämnet eller föremålet,

4) det uppfyller de tekniska kraven för användningsändamålet och stämmer överens med de bestämmelser som tillämpas på motsvarande produkter, och

5) användningen inte medför fara eller skada för hälsan eller miljön, enligt en helhetsbedömning.

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas närmare bestämmelser också om tillåtna koncentrationer och lösligheter av tillåtna skadliga ämnen i ett ämne eller föremål som avses i 4 mom., tekniska krav på användning av ämnet eller föremålet och andra motsvarande omständigheter.

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

1) *farligt avfall* avfall som är brandfarligt eller explosivt, smittfarligt, annars hälsofarligt eller miljöfarligt eller har någon motsvarande egenskap (*farlig egenskap*),

2) *kommunalt avfall* avfall som uppkommer i stadigvarande bostäder, fritidsbostäder, internat och vid annat boende, inbegripet slam från slamavskiljare och samlingsbrunnar, och annat till sin beskaffenhet jämförbart avfall som uppkommer i förvaltnings-, service- och näringsverksamhet,

3) *blandat kommunalt avfall* kommunalt avfall som återstår när fraktioner specificerade enligt avfallslag har sorterats ut på den plats där avfallet uppkommit,

4) *avfallsproducent* var och en vars verksamhet ger upphov till avfall eller som genom förbehandling, blandning eller annan verksamhet ändrar avfallets egenskaper eller sammansättning,

5) *avfallsinnehavare* avfallsproducenten, fastighetsinnehavaren eller någon annan som är i besittning av avfallet,

6) *fastighetsinnehavare* var och en som äger en fastighet eller innehar arrenderätten till en fastighet,

7) *avfallstransportör* var och en som ansvarar för transport av avfall,

8) *avfallsmäklare* var och en som yrkesmässigt köper eller säljer avfall eller förmedlar avfall eller avfallshanteringstjänster för någon annans räkning, inbegripet mäklare som inte kommer i fysisk besittning av avfallet,

9) *avfallshantering* insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inbegripet kontroll och uppföljning av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall samt verksamhet som mäklare,

10) *insamling av avfall* uppsamling av avfall, inbegripet försortering och tillfällig lagring av avfallet, till en mottagningsplats som ordnats av en fastighetsinnehavare, kommun,

producent, distributör eller någon annan för egen behandling eller vidare transport till behandling,

11) *minskning av avfallens mängd och skadlighet* verksamhet som äger rum innan produkten blivit avfall och som främjar återanvändning av produkten, förlänger dess användningstid eller på något annat sätt förebygger uppkomsten av avfall eller som minskar mängden skadliga ämnen i produkten eller skadlig miljö- och hälsopåverkan hos det avfall som uppkommer,

12) *återanvändning* användning av produkter eller delar av dem på nytt i samma syfte som de ursprungligen var avsedda för,

13) *förberedelse för återanvändning* sådan verksamhet för kontroll, rengöring eller reparation av avfall genom vilken kasserade produkter eller delar av dem bereds för att kunna användas på nytt utan någon annan förbehandling,

14) *materialåtervinning* verksamhet där avfall upparbetas till produkter, material eller ämnen antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål; med materialåtervinning avses inte energiåtervinning eller upparbetning av avfall till bränsle eller material för markfyllning,

15) *återvinning av avfall* verksamhet vars främsta resultat är att avfallet utnyttjas vid produktionsanläggningar eller någon annanstans i samhället genom att det ersätter ämnen eller föremål som i annat fall skulle ha använts för detta syfte, inbegripet beredning av avfallet för ett sådant syfte,

16) *bortskaffande av avfall* deponering av avfall på en avstjäpningsplats, förbränning utan energiutvinning eller någon annan med dessa jämförbar verksamhet som inte är återvinning av avfall, även om verksamheten sekundärt leder till återvinning av materialet eller energin i avfallet, inbegripet beredning för bortskaffande,

17) *behandling av avfall* återvinning eller bortskaffande av avfall, inbegripet beredning för återvinning eller bortskaffande,

18) *distributör* en yrkesmässig säljare av en produkt eller någon annan som bjuder ut en produkt till användaren,

19) *internationell avfallstransport* sådan transport av avfall som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr

1013/2006 om transport av avfall, nedan *avfallstransportförordningen*, när transporten sker från Finland till ett annat land eller från ett annat land till Finland och när avfall transporteras via Finland.

Det som i denna lag föreskrivs om kommuner gäller också den samkommun som avses i 2 § i lagen om samarbete inom avfallshanteringen och kollektivtrafiken mellan kommunerna i huvudstadsregionen (829/2009) och andra samkommuner i den utsträckning som de har getts uppgifter som i denna lag eller med stöd av den föreskrivs för kommunerna.

Genom förordning av statsrådet får det dels utfärdas närmare bestämmelser om de egenskaper enligt 1 mom. 1 punkten utifrån vilka avfall ska betraktas som farligt avfall, dels föreskrivas om klassificeringen av avfall som farligt avfall respektive annat avfall. Närmare bestämmelser om vilka åtgärder som är återvinning av avfall enligt 1 mom. 15 punkten och vilka som är bortskaffande av avfall enligt 1 mom. 16 punkten får också utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Avvikelse från klassificering som farligt avfall

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enskilda fall på ansökan av avfallsinnehavaren eller på eget initiativ besluta att

1) avfall som i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 § 3 mom. har klassificerats som farligt avfall inte är farligt avfall, om avfallsinnehavaren på ett tillförlitligt sätt visar att avfallet inte har en enda farlig egenskap och att detta inte är en följd av utspädning,

2) även annat avfall än sådant som klassificeras som farligt avfall i en sådan förordning är farligt avfall, om det har någon farlig egenskap.

Beslut som avses i 1 mom. fattas av regionförvaltningsverket, om det är fråga om miljötillståndspliktig verksamhet som faller inom verkets behörighet. Ärendet kan då behandlas som ett led i ett anhängigt miljötillståndsärende.

En kopia av beslutet ska sändas för kännedom till andra berörda tillstånds- och tillsynsmyndigheter. En kopia ska i uppföljnings- syfte också ges in till Finlands miljöcentral, som halvårsvis ska sända ett sammandrag av beslutet till miljöministeriet.

2 kap.

Allmänna skyldigheter och principer

8 §

Allmän skyldighet att iaktta prioriteringsordningen

I all verksamhet ska följande *prioriteringsordning* i möjligaste mån iakttas: I första hand ska mängden av och skadligheten hos det avfall som verksamheten ger upphov till minskas. Om avfall emellertid uppkommer, ska avfallsinnehavaren i första hand förbereda avfallet för återanvändning och i andra hand materialåtervinna det. Är materialåtervinning inte möjlig, ska avfallsinnehavaren återvinna avfallet på något annat sätt, exempelvis som energi. Om avfallet inte kan återvinnas ska det bortskaffas.

Verksamhetsutövare i vars produktion det uppkommer avfall eller som yrkesmässigt samlar in eller yrkesmässigt eller i anläggning behandlar avfall, producenter enligt 48 § och andra yrkesmässiga aktörer som deltar i avfallshantering ska iaktta prioriteringsordningen som en bindande skyldighet så att det sammantaget bästa resultatet med tanke på lagens syfte nås. Detta bedöms med beaktande av verkningarna under produktens och avfallets livscykel, försiktighets- och aktsamhetsprincipen inom miljöskyddet och verksamhetsutövarens tekniska och ekonomiska förutsättningar att iaktta prioriteringsordningen.

För iakttagande av skyldigheten enligt 2 mom. får närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet om vilket av alternativen för att behandla avfall i 1 mom. som ska väljas enligt bedömningsgrunderna i 2 mom. Dessutom får närmare bestämmelser om de kvantitativa mål och skyldigheter som gäller minskning av avfallets mängd och

skadlighet och förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av avfall samt om tidsfristerna för uppnående av målen och fullgörande av skyldigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Målen och skyldigheterna kan skilja sig åt för de olika avfallsslagens del.

9 §

Omsorgsplikt för dem som tillverkar produkter, släpper ut dem på marknaden och distribuerar dem

För att de mål som nämns i denna lag ska nås ska den som tillverkar en produkt se till, i den utsträckning det är möjligt, att

1) råvaror används sparsamt vid tillverkningen och att avfall, material som utvunnits ur avfall eller begagnade produkter eller delar av dem används som råvaror,

2) användningen av råvaror som innehåller miljö- och hälsoskadliga ämnen undviks vid tillverkningen och mindre skadliga råvaror används i stället,

3) produktionsmetoden väljs på ett sådant sätt att så lite avfall som möjligt uppkommer vid tillverkningen och att avfallet är så oskadligt som möjligt för hälsan och miljön,

4) produkten inte förpackas onödigtvis,

5) produkten är hållbar och kan repareras och återanvändas och kan materialåtervinnas när den blivit avfall samt att produkten och dess användning ger upphov till så lite avfall som möjligt,

6) produkten när den blivit avfall inte orsakar fara eller skada för hälsan eller miljön och inte heller nedskräpning eller avsevärd skada eller svårighet för avfallshanteringen.

Den som tillverkar en produkt ska efter behov se till att

1) produkten är försedd med märkningar som klargör dess egenskaper och underlättar användningen, återanvändningen, avfallshanteringen och riktandet av producentansvaret eller att produkten förses med upplysningar om detta,

2) de som använder produkten informeras om produktmärkningarna och deras betydelse och om återanvändnings- och avfallshanteringsarrangemangen,

3) aktörerna inom avfallshanteringen ges behövliga upplysningar om återanvändning, demontering och materialåtervinning av produkten eller dess delar och om var i produkten farliga ämnen och delar finns.

För att målen enligt denna lag ska nås ska den som släpper ut en produkt på marknaden och distributören i den utsträckning det är möjligt försäkra sig om att produkten uppfyller kraven enligt 1 mom. 4—6 punkten, att produkten märks och att information och upplysningar om den ges i enlighet med 2 mom.

Om det när produkten tillverkas, används eller kasseras uppkommer avfall som har konstaterats eller på goda grunder kan förväntas medföra någon avsevärd olägenhet eller svårighet för avfallshanteringen eller fara eller skada för hälsan eller miljön, kan tillverkning, utsläppande på marknaden, utförsel eller användning av produkterna förbjudas, begränsas eller beläggas med villkor.

10 §

Förordningar av statsrådet om produkter

Närmare bestämmelser om följande i 9 § 1 mom. 5 och 6 punkten samt 2 mom. föreskrivna produktions- och produktkrav och i 9 § 4 mom. avsedda förbud, begränsningar eller villkor som riktar sig till dem som tillverkar produkter, släpper ut dem på marknaden och distribuerar dem får utfärdas genom förordning av statsrådet:

1) produktmärkning eller information och upplysningar om märkningen,

2) förbud mot, begränsning av eller villkor för tillverkning, utsläppande på marknaden, utförsel eller användning av en produkt som avses i 9 § 4 mom.,

3) möjligheterna att återvinna och återanvända produkten och nödvändiga skyldigheter som gäller detta,

4) lämnande till myndigheterna av sådana upplysningar om verksamheten, produkten eller det avfall som produkten ger upphov till som behövs för tillsynen,

5) förebyggande av att produkten ger upphov till nedskräpning,

6) andra liknande krav som behövs för genomförande av Europeiska unionens rele-

vanta rättsakter och gäller verksamhet, produkter eller avfall, tillsynen över att kraven efterlevs och den tillhörande skyldigheten att lämna information.

11 §

Att främja iakttagandet av prioriteringsordningen

Myndigheter och offentligt rättsliga inrättningar och samfund ska i sin verksamhet i den utsträckning det är möjligt använda produkter som är hållbara, kan repareras, återanvändas eller materialåtervinnas och har tillverkats av materialåtervunna råvaror och anlita tjänster där det uppkommer så lite avfall som möjligt och avfallet är så oskadligt som möjligt.

12 §

Skyldighet att känna till avfallet och lämna information

Den som bedriver produktion och den som tillverkar eller importerar en produkt ska känna till det avfall som uppkommer inom produktionen eller av produkten, avfallets miljö- och hälsopåverkan, avfallshanteringen och möjligheterna att utveckla produktionen eller produkten så att avfallets mängd och skadlighet minskar.

Avfallsinnehavaren ska känna till avfallets ursprung, mängd, typ, beskaffenhet och andra sådana egenskaper hos avfallet som är av betydelse för avfallshanteringen samt avfallets och avfallshanteringens miljö- och hälsopåverkan och vid behov lämna övriga aktörer inom avfallshanteringen information om dessa.

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas närmare bestämmelser om

1) avfallsinnehavarens skyldighet att följa och kontrollera avfallets och avfallsbehandlings miljö- och hälsopåverkan,

2) hur den tidigare avfallsinnehavaren eller avfallsbehandlaren ska informeras om avfallet och avfallsbehandlingen,

3) andra motsvarande åtgärder för att fullgöra skyldigheterna enligt 2 mom.

13 §

Förebyggande av fara och skada orsakad av avfall och avfallshantering

Avfall får inte överges eller behandlas på ett okontrollerat sätt.

Avfallet och avfallshanteringen får inte orsaka hälsan eller miljön fara eller skada, medföra nedskräpning, försvaga den allmänna säkerheten eller leda till någon annan därmed jämförbar kränkning av allmänna eller enskilda intressen. När avfall samlas in och transporteras, när behandlingsanläggningar eller behandlingsplatser för avfall placeras, byggs och drivs och vid den efterbehandling som följer på driften ska särskild omsorg ägnas åt att avfallshanteringen inte medför utsläpp som innebär risk för förorening av miljön, inbegripet buller och lukt eller minskad trivsel. Verksamheten, anläggningen eller platsen ska dessutom passa in i miljön och landskapet.

Principen vid avfallshantering är att bästa tillgängliga teknik ska användas och bästa miljöpraxis följas.

14 §

Förordningar av statsrådet för att förebygga fara och skada orsakad avfall och avfallshantering

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas närmare bestämmelser om

1) krav i fråga om insamling, transport, förpackning och märkning av avfall,

2) krav eller begränsningar i fråga om det avfall som tas emot till behandlingsanläggningar och behandlingsplatser eller förbud mot att föra avfall till behandlingsanläggningar och behandlingsplatser,

3) drift och underhåll av behandlingsanläggningar och behandlingsplatser, förutsättningarna för deras placering och åtgärder efter det att verksamheten vid dem har upphört,

4) behandlingsanläggningarnas och behandlingsplatsernas konstruktion,

5) krav i fråga om beskaffenheten hos det avfall som uppkommer vid behandlingen och dess användning och hantering,

6) andra motsvarande åtgärder för att fullgöra skyldigheterna enligt 13 § 2 mom.

Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas att den tillståndsmyndighet som avses i miljöskyddslagen i enskilda fall får avvika från kraven i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 1 mom. 2—6 punkten på de grunder som där anges och på det sätt som föreskrivs i miljöskyddslagen.

15 §

Skyldighet att hålla avfall åtskilt

Avfall vars typ och beskaffenhet skiljer sig åt ska samlas in och vid avfallshanteringen hållas åtskilt i den omfattning som är tekniskt och ekonomiskt möjlig och behövs för att förebygga fara eller skada för hälsan eller miljön, iaktta den prioriteringsordning som anges i 8 § 1 mom. eller ordna avfallshanteringen på behörigt sätt.

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas närmare bestämmelser om

1) kraven på att hålla avfall åtskilt och villkoren för att blanda avfall av olika typ och beskaffenhet,

2) separat insamling av avfall, där kraven kan skilja sig åt mellan olika områden med hänsyn till områdets befolkningstäthet, mängden avfall som uppkommer, återvinningens möjligheter och de miljökonsekvenser och kostnader som separat insamling ger upphov till.

16 §

Skyldighet att förpacka och märka farligt avfall

Farligt avfall ska förpackas och märkas, och behövliga upplysningar om det ska ges i alla skeden av avfallshanteringen så att avfallstransporter och avfallets egenskaper kan följas från den plats där avfallet har uppkommit till återvinning eller bortskaffande.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller inte hushåll.

Närmare bestämmelser om förpackning och märkning av farligt avfall och om de upplysningar som ska lämnas om farligt avfall får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Förbud mot uppblandning av farligt avfall

Farligt avfall får inte spädas ut eller blandas upp på något annat sätt med avfall av annan typ eller beskaffenhet eller med andra ämnen. Undantag från uppblandningsförbudet får göras, om blandning behövs för behandling av avfallet och miljötillstånd har beviljats för verksamheten i enlighet med miljöskyddslagen. Avfallsslagen ska separeras, om farligt avfall har blandats upp i strid med förbudet och separering är nödvändig för att hindra att hälsan eller miljön orsakas fara eller skada och tekniskt möjligt att genomföra utan att oskäligen kostnader uppstår.

Närmare bestämmelser om verkställande av förbudet mot uppblandning av farligt avfall får utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Förbud mot förbränning av avfall på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon

Förbränning av annat avfall än avfall från normal drift av fartyg är förbjuden på finskt vattenområde och i Finlands ekonomiska zon. Bestämmelser om förbränning på fartyg av avfall från normal drift av fartyget finns i miljöskyddslagen för sjöfarten.

19 §

Självförsörjningsprincip och närhetsprincip

När de myndigheter som avses i denna lag planerar och styr avfallshanteringen ska målet vara att det i landet finns tillräckliga och mot behovet svarande möjligheter att återvinna eller bortskaffa blandat kommunalt avfall vars hantering kommunen enligt 32 § är skyldig att ordna och att bortskaffa annat avfall (*självförsörjningsprincip*). När möjligheterna bedöms ska det tas hänsyn till avfallshanteringens prioriteringsordning, geografiska förhållanden och behovet av särskild behandling av vissa slag av avfall.

Avfallsinnehavaren ska se till att avfall som avses i 1 mom. förs för behandling till

någon av de närmast belägna för ändamålet lämpliga anläggningarna (*närhetsprincip*).

Kommunen och andra aktörer inom avfallshanteringen ska beakta bestämmelserna i 1 mom. när de ordnar avfallshanteringen.

20 §

Principen om förorenarens ansvar

Den ursprungliga avfallsproducenten eller den nuvarande eller tidigare avfallsinnehavaren svarar för kostnaderna för avfallshanteringen (*principen om förorenarens ansvar*).

21 §

Täckande av kostnaderna för bortskaffande

Kostnaderna för bortskaffande av avfall och avgiften för det ska inkludera kostnaderna för inrättande, drift, nedläggning och efterbehandling av anläggningen eller platsen för bortskaffande, kostnaderna för den säkerhet som avses i 43 a § i miljöskyddslagen och andra därmed jämförbara kostnader. Avgiften för bortskaffande av avfall på en avstjälpningsplats ska inkludera de beräknade kostnaderna för efterbehandling under minst 30 år.

3 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

22 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt verksamhetsområde styra och främja fullgörandet av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Finlands miljöcentral är den behöriga myndighet som avses i avfallstransportförordningen och ansvarar för samarbetet med andra behöriga myndigheter vid övervakning

av internationella avfallstransporter. Finlands miljöcentral är också kontaktorgan enligt den förordningen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birka-land ska i egenskap av riksomfattande myndighet styra och främja fullgörandet av de uppgifter gällande producentansvar som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska inom sitt ansvarsområde styra förebyggandet av de olägenheter för hälsan som avfall orsakar.

23 §

Kommunal avfallshanteringsmyndighet

De myndighetsuppgifter inom avfallshanteringen som kommunen svarar för enligt denna lag ska skötas av ett organ som avses i kommunallagen (365/1995) och som kommunen utser (*kommunal avfallshanteringsmyndighet*).

Om kommunen har överfört en serviceuppgift med anknytning till ordnandet av den kommunala avfallshanteringen till ett kommunägt bolag i enlighet med 43 §, är den kommunala avfallshanteringsmyndigheten i enlighet med kommunallagen ett gemensamt organ för kommunerna i samarbetsområdet eller en av dessa kommuner bildad samkommun.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten får delegera behörighet som avses i denna lag till en tjänsteinnehavare så som anges i kommunallagen. På tjänsteinnehavaren tillämpas då det som föreskrivs om den myndighet som annars sköter dessa uppgifter och om överklagande av dess beslut.

24 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986). De har tillsyn över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den följs.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får delegera behörighet som avses i denna lag till en tjänsteinnehavare så som anges i lagen om kommunernas miljöförvaltning. På tjänsteinnehavaren tillämpas då det som föreskrivs om den myndighet som annars sköter dessa uppgifter och om överklagande av dess beslut. Behörighet får emellertid inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ett ärende som innefattar utövning av förvaltningstvång.

25 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Finlands miljöcentral har tillsyn över att bestämmelserna om internationella avfallstransporter följs.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birka-land har i egenskap av riksomfattande myndighet i producentansvarsfrågor tillsyn över att bestämmelserna om producentansvar och om retursystem för dryckesförpackningar följs.

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar att kraven i fråga om produkter, produkttegenskaper och märkningar följs så som anges närmare i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 10 §.

Tullverket har inom sitt ansvarsområde tillsyn över att de bestämmelser om dryckesförpackningar enligt 68 § som ingår i denna lag eller utfärdats med stöd av den följs. Dessutom övervakar tullverket internationella avfallstransporter i samarbete med Finlands miljöcentral.

26 §

Ordnande av myndighetsuppgifter i kommunen

En kommun kan så som anges i kommunallagen ordna den kommunala avfallshanteringsmyndighetens uppgifter

- 1) genom att sköta verksamheten själv,
- 2) genom avtal tillsammans med en eller flera andra kommuner,
- 3) genom att vara medlem i en samkommun som sköter verksamheten.

Det som i 1 mom. 2 punkten sägs om kommuner tillämpas även på samkommuner

som sköter sådan verksamhet som avses i denna lag.

27 §

Expertmyndigheter och sakkunniginrättningar

Statliga myndigheter och forskningsinstitut kan fungera som expertmyndigheter eller sakkunniginrättningar enligt denna lag genom att ge utlåtanden och utföra undersökningar och utredningar för de myndigheter som anges i denna lag. Närmare bestämmelser om expertmyndigheter och sakkunniginrättningar och om deras uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Ansvaret för att ordna avfallshantering

28 §

Ordnande av avfallshantering

Avfallsinnehavaren ska ordna avfallshanteringen om inte något annat bestäms i detta kapitel eller i 5 eller 6 kap.

Fastighetsinnehavaren ska ordna avfallshanteringen, om avfallsinnehavaren inte fullgör sin skyldighet eller inte anträffas och om fastighetsinnehavaren har tillåtit den avfallsgenererande verksamheten på fastigheten eller tillåtit att avfall förs till fastigheten.

29 §

Överlämnande av avfall

Avfall får överlämnas endast till

1) den som har rätt att ta emot sådant avfall med stöd av ett godkännande för anteckning eller en anteckning i avfallshanteringsregistret enligt 11 kap., eller

2) den som har rätt att ta emot sådant avfall med stöd av ett miljötillstånd enligt miljöskyddslagen eller en registrering i datasystemet för miljövardsinformation enligt samma lag.

Avfall får överlämnas också till en mottagare av vilken ett godkännande, en anteckning, ett miljötillstånd eller en registrering

som avses i 1 mom. inte krävs, om denne har tillräcklig sakkunskap samt ekonomisk och teknisk beredskap att ordna avfallshanteringen.

30 §

När ansvaret för att ordna avfallshantering upphör och övergår

Avfallsinnehavarens ansvar för att ordna avfallshanteringen upphör och övergår till den nya innehavaren, när avfallet överlämnas till en mottagare som avses i 29 §. Ansvaret övergår inte till en transportör som transporterar avfall för någon annans räkning.

Om avfallet i strid med 29 § har överlämnats till någon annan än en mottagare som avses i den paragrafen, ansvarar både den nya och den föregående avfallsinnehavaren för att avfallshanteringen ordnas.

31 §

Transport av avfall

Avfallstransportören ska föra avfallet till den plats som avfallsinnehavaren eller en myndighet har anvisat. Tas avfallet inte emot ska transportören återbörda avfallet till den som överlämnat det. Den som överlämnat avfallet är då skyldig att ta det tillbaka.

5 kap.

Kommunalt anordnad avfallshantering

32 §

Kommunens skyldighet att ordna avfallshantering

Kommunen ska ordna hanteringen av följande slag av avfall som inte är farligt avfall:

1) avfall från stadigvarande bostäder, fritidsbostäder, internat och annat boende, inbegripet slam från slamavskiljare och samlingsbrunnar,

2) kommunalt avfall från social- och hälsovården och utbildningsverksamheten,

3) kommunalt avfall från statens, kommuners, församlingars och andra offentlighetsliga samfunds samt offentlighetsliga fören-

ingars förvaltning och servicefunktioner, när det inte är avfall som avses i 2 punkten,

4) sådant kommunalt avfall från affärslokaler som samlas in på fastigheten tillsammans med avfall enligt 1—3 punkten,

5) annat kommunalt avfall som samlas in tillsammans med avfall enligt 1—4 punkten inom ramen för ett områdesvist sopsugsystem eller något motsvarande insamlingsystem.

Kommunen ska dessutom ordna mottagningen och behandlingen av farligt avfall från boende. Kommunen är ansvarig för att ordna mottagningen och behandlingen av farligt avfall från jord- och skogsbruket, om det inte är fråga om oskäliga avfallsmängder.

Kommunens skyldighet enligt 1 och 2 mom. gäller inte avfall som i enlighet med 6 eller 7 kap. förs till avfallshantering som producenten eller distributören ordnar.

Närmare bestämmelser om vad och vilken verksamhet det avfall som avses i 1 mom. inbegriper får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Kommunens skyldighet att ordna avfallshantering i andra hand

Kommunen ska ordna hanteringen av annat avfall än det som avses i 32 §, om avfallsinnehavaren begär det på grund av bristande utbud av andra tjänster och avfallet till sin beskaffenhet och mängd lämpar sig för transport eller behandling i kommunens avfallshanteringssystem. Är det fråga om en avfallshanteringstjänst som behövs kontinuerligt och regelbundet, ska kommunen ingå avtal med avfallsinnehavaren. Avtalet får gälla högst tre år i sänder.

34 §

Kvalitetskrav för kommunala avfallshanteringstjänster

Kommunen ska ordna avfallshantering så att

1) fastighetsvis avfallstransport står till förfogande efter behov,

2) det finns tillräckligt med områdesvisa mottagningsplatser för farligt avfall och annat avfall och att mottagningsplatserna är lättillgängliga för avfallsproducenterna,

3) det finns tillräckligt mångsidiga avfallshanteringstjänster av annat slag, inbegripet möjligheter till separat insamling av avfall som är förenliga med prioriteringsordningen,

4) avfallsinsamlingen och avfallstransporten ordnas och dimensioneras så att de motsvarar avfallets mängd och beskaffenhet så väl som möjligt,

5) det ges tillräcklig information om arrangemangen för avfallstransport och områdesvis mottagning av avfall och att informationen ges tillräckligt ofta.

Närmare bestämmelser om antalet mottagningsplatser som avses i 1 mom. 2 punkten och det ordnande och den dimensionering av insamlingen och transporten som avses i 4 punkten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

35 §

Ordnande av fastighetsvis avfallstransport

Kommunen ska se till att transporten av avfall som avses i 32 § 1 mom. ordnas i enlighet med antingen 36 eller 37 § från en mottagningsplats som fastighetsinnehavaren ordnat (*fastighetsvis avfallstransport*). Kommunen kan dessutom sörja för ordnandet av fastighetsvis transport av separat insamlat förpackningsavfall som uppkommit inom verksamhet som avses i 32 § 1 mom. till avfallshantering som producenten har ordnat.

Fastighetsvis avfallstransport ska oavsett metod ordnas så att avfallstransporttjänster tillhandahålls allomfattande och tillförlitligt samt på skäliga och icke-diskriminerande villkor.

De kommunala avfallshanteringsföreskrifterna ska iakttas vid fastighetsvis avfallstransport. Avfallet ska föras till en mottagnings- eller behandlingsplats som kommunen anvisar.

Kommunen kan besluta att fastighetsvis avfallstransport inte ordnas i ett område där kommunikationerna är bevärliga, avfallsinnehavarna är få eller mängden avfall som behöver transporteras är liten, om inte transporten

ska anses vara nödvändig av miljö- eller hälsoskäl.

36 §

Kommunalt anordnad avfallstransport

Kommunen ska ordna fastighetsvis avfallstransport, om inte något annat följer av 37 eller 41 § (*kommunalt anordnad avfallstransport*).

Vid kommunalt anordnad avfallstransport får bara kommunen eller en avfallstransportör som handlar för kommunens räkning åta sig att transportera avfallet.

När kommunen upphandlar avfallstransporttjänster ska den följa lagen om offentlig upphandling (348/2007). Vid upphandlingen ska det dras försorg om att området för tjänsterna och tjänsternas varaktighet fastställs och att de olika upphandlingarna samordnas tidsmässigt med beaktande av principerna i 2 § i den lagen.

Kommunen ska på begäran ge fastighetsinnehavarna information om avfallsmängden och leveransplatsen för det avfall som transporterats från fastigheten, specificerat enligt avfallsslag.

37 §

Avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar

Kommunen kan besluta att fastighetsvis avfallstransport ordnas i kommunen eller en del av kommunen så att fastighetsinnehavaren avtalar om den med en avfallstransportör (*avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar*), om

1) avfallstransporten då uppfyller villkoren i 35 § 2 mom.,

2) avfallstransporten främjar avfallshanteringsens allmänna funktion, stöder utvecklingen av avfallshanteringen i regionen och inte medför fara eller skada för hälsan eller miljön,

3) beslutets verkningar sammantaget bedöms vara positiva, särskilt med beaktande av konsekvenserna för hushållen och för företagens och myndigheternas verksamhet.

Kommunen kan besluta att avfallstransport

som fastighetsinnehavaren ordnar ska gälla avfall av en viss typ eller beskaffenhet.

Kommunen ska följa och övervaka att det beslut som avses i 1 mom. verkställs och att dess villkor uppfylls samt vid behov behandla frågan om avfallstransport på nytt.

38 §

Kommunalt beslutsfattande som gäller fastighetsvis avfallstransport

Innan kommunen fattar beslut som avses i 35 § 4 mom. eller 37 § eller ändrar sådana beslut ska den ge alla på vars förhållanden besluten har en betydande inverkan möjlighet att få uppgifter och uttala sin åsikt. Bestämmelser om givande av möjligheter till inflytande finns i 41 § i förvaltningslagen (434/2003). Kommunen ska informera kommuninvånarna allmänt om ovan avsedda beslut och publicera besluten i ett datanät.

39 §

Uppgifter om fastighetsvis avfallstransport

Avfallstransportören ska på begäran ge fastighetsinnehavaren eller kommunen ett i 98 § avsett gällande utdrag ur avfallshanteringsregistret för påseende eller annars visa att verksamheten har godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret i enlighet med 96 §.

Avfallstransportören ska årligen lämna uppgifter till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten om vilka fastigheter avfall har avhämtats på och om antalet sopkärlstömningar per fastighet och avfallstyp. Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten kan begära in uppgifterna kvartalsvis, om det är nödvändigt för uppföljning av verksamheten. Transportören ska årligen dessutom ge in ett enligt avfallstyp specificerat sammandrag över mängden avfall som samlats in på fastigheterna och över leveransplatserna. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten ska utan dröjsmål anteckna de i 2 mom. avsedda uppgifterna i det register som anges i 143 §.

40 §

Mottagningsplats för avfall på en fastighet

Fastighetsinnehavaren ska ordna en mottagningsplats för insamling av avfall som omfattas av fastighetsvis avfallstransport. Mottagningsplatsen kan ordnas gemensamt med en eller flera andra fastigheter.

41 §

Överlämnande av avfall till fastighetsvis avfallstransport eller till en områdesvis mottagningsplats

Fastighetsinnehavaren eller någon annan avfallsinnehavare ska överlämna avfall vars hantering kommunen enligt 32 § är skyldig att ordna till den fastighetsvisa avfallstransport som ordnats i området eller till en områdesvis mottagningsplats som kommunen har ordnat.

Avfallsinnehavaren kan trots det som föreskrivs i 1 mom. ordna transporten av sådant avfall som på grund av sin exceptionella storlek eller stora mängd eller någon annan egenkap inte lämpar sig för transport inom ramen för sedvanlig fastighetsvis avfallstransport, om transporten har godkänts i de kommunala avfallshanteringsföreskrifterna eller i kommunala miljöskyddsföreskrifter som har utfärdats med stöd av 19 § i miljöskyddslagen. Avfallsinnehavaren kan under motsvarande förutsättningar behandla avfallet själv på sin fastighet, om behandlingen är småskalig.

Fastighetsinnehavaren kan trots det som föreskrivs i 1 mom. ordna transporten av separat insamlat förpackningsavfall, om avfallet inte transporteras inom ramen för fastighetsvis avfallstransport. Avfallet ska föras till avfallshandling som producenten ordnar. Vid transporten ska i övrigt tillämpas det som i denna lag bestäms om fastighetsvis avfallstransport.

42 §

Undantag från skyldigheten att överlämna avfall till kommunalt anordnad avfallshandling

Kommunen kan på ansökan av avfallsinne-

havaren besluta att handeringen av avfall som avses i 32 § 1 mom. 2 eller 3 punkten med avvikelse från vad som bestäms i 40 § 1 mom. får ordnas i enlighet med 4 kap., om en på detta sätt ordnad avfallshandling är befogad för ordnande av fastighetens övriga avfallshandling och om det leder till ett bättre slutresultat med tanke på prioriteringsordningen och om den inte medför någon fara eller skada för miljön eller hälsan. Beslutet fattas för viss tid, högst fem år.

Avfallsinnehavaren ska årligen lämna uppgifter till den kommunala avfallshandlingsmyndigheten om typen och mängden av avfall som uppkommit i verksamheten och om leveransplatserna och behandlingsättet.

43 §

Överföring av kommunens serviceuppgifter inom avfallshandlingen till ett kommunägt bolag

Kommunen kan besluta att överföra den för kommunen i denna lag föreskrivna mottagningen, transporten och behandlingen av avfall, faktureringen av avfallsavgifter enligt 82 § och skötseln av avfallsrådgivning enligt 93 § 1 mom. samt till dessa omedelbart anknytande administrativa uppgifter som inte omfattar utövning av offentlig makt till ett bolag som bildats för detta ändamål och som kommunen äger tillsammans med andra kommuner. Kommunen ansvarar för att de överförda serviceuppgifterna inom avfallshandlingen blir utförda i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på anställda vid det kommunägda bolaget när de sköter offentliga förvaltningsuppgifter som avses i 1 mom. Bolaget ska iaktta lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen och språklagen (423/2003). Bestämmelser om skadeståndsansvaret finns i skadeståndslagen (412/1974).

Bestämmelser om tjänsteupphandling finns i lagen om offentlig upphandling.

44 §

Bokföring över avfallshanterings tjänster samt transportörens skyldighet att lämna uppgifter

Om kommunen eller ett bolag som avses i 43 § sköter annan avfallshantering utöver den som kommunen i detta kapitel åläggs att ordna, ska den specificeras i bokföringen och för varje räkenskapsperiod ska separata kalkyler som beskriver verksamhetens ekonomiska resultat utarbetas över den. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i kalkylerna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

När de kalkyler som avses i 1 mom. utarbetas ska det som i bokföringslagen (1336/1997) föreskrivs om bokslut iakttas i tillämpliga delar. Revisorerna ska granska kalkylerna som ett led i kommunens eller bolagets lagstadgade revision. Kalkylerna ska fogas till kommunens eller bolagets bokslut. De ska offentliggöras och vara tillgängliga i ett datanät.

När avfall som innehåller både sådant avfall som avses i 32 eller 33 § och annat avfall transporteras till behandling som kommunen eller ett kommunägt bolag svarar för ska avfallstransportören ge mottagaren tillräckligt specificerade uppgifter om avfallens ursprung för upprättande av den bokföring och den separata kalkyl som avses i 1 mom.

45 §

Avfallstransportörens bokföring i vissa fall

Om kommunen i enlighet med 80 § 2 mom. tar ut avfallsavgift för avfallsbehandling av en avfallstransportör som avses i 37 §, ska transportören föra bok över de avfallsavgifter som den tagit ut av kunderna för avfallsbehandlingen och på begäran överlämna uppgifterna om dem till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten.

6 kap.

Producentansvar

46 §

Producentens ansvar för avfallshanteringen och dess kostnader

Producenten ska ordna avfallshanteringen för de i 48 § angivna produkter som han släpper ut på marknaden och stå för kostnaderna för den, om inte något annat bestäms nedan. Producentens skyldighet gäller kasserade produkter som överlämnas till en mottagningsplats eller till transport som avses i 49 eller 56 §.

Producentens skyldighet enligt 1 mom. gäller de produkter som producenten släpper ut på marknaden i Finland och en sådan andel av andra motsvarande produkter som kan anses vara skälig med hänsyn till producentens marknadsandel, oberoende av tidpunkten då produkterna släppts ut på marknaden.

47 §

Producentens företrädesrätt att ordna avfallshantering

Producenten har företrädesrätt att ordna avfallshantering av kasserade produkter som omfattas av producentens ansvar. Övriga aktörer får upprätta parallella insamlings- och mottagningsystem för kasserade produkter eller tillhandahålla fastighetsinnehavare eller andra avfallsinnehavare anknyttande tjänster bara om det sker i samverkan med producenten.

Trots det som bestäms i 1 mom. får andra aktörer än producenter tillhandahålla tjänster med anknytning till återanvändning av produkter eller förberedelse för återanvändning.

Kommunen kan, som ett led i avfallshanteringen som den ordnar enligt 5 kap., komplettera transporten och mottagningen av kasserade produkter till den del som producenten

inte ordnar sådan. I så fall ska de kasserade produkterna föras till avfallshantering som producenten har ordnat.

48 §

Produkter och producenter som omfattas av producentansvaret

Producentansvaret omfattar följande produkter, oberoende av försäljningssättet, och producenter som yrkesmässigt släpper ut dem på marknaden:

1) däck till motordrivna och andra fordon och anordningar, när producenten anses vara den som tillverkar, importerar eller regummerar sådana däck eller den som importerar däckförsedda fordon eller anordningar,

2) personbilar, paketbilar och andra jämförbara fordon, när producenten anses vara den som tillverkar eller importerar sådana fordon eller för in fordonen i landet i den inhemska användarens namn,

3) elektriska och elektroniska produkter, när producenten anses vara den som tillverkar eller importerar produkten eller försäljare som säljer produkterna under eget varumärke,

4) batterier och ackumulatorer inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter, fordon eller andra produkter, när producenten anses vara den som släpper ut batterierna eller ackumulatorerna på marknaden,

5) tidningar, tidskrifter, kontorspapper och andra liknande pappersprodukter, när producenten anses vara den som tillverkar eller importerar det papper som används för tillverkning av pappersprodukterna eller den som importerar de tryckta pappersprodukterna,

6) förpackningar vars producent anses vara den som förpackar produkterna eller importerar de förpackade produkterna.

Bestämmelserna i detta kapitel ska med undantag för 52 § inte tillämpas på förpackningsproducenter vars omsättning underskrider 1 000 000 euro.

Närmare bestämmelser om vilka de produkter och producenter som avses i 1 mom. är får utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet får det

också utfärdas närmare bestämmelser om tillämpningen av bestämmelserna om producentansvar, i fall där produkterna skaffas från ett annat land eller förs ut ur landet genom elektronisk handel eller någon annan distansförsäljning.

49 §

Mottagning och transport av kasserade produkter

Producenten ska ordna mottagningsplatser för kasserade produkter så att produkterna kostnadsfritt och utan svårighet kan lämnas till en sådan mottagningsplats. När antalet mottagningsplatser som behövs fastställs områdesvis ska hänsyn tas till typen och den förväntade mängden av samt beskaffenheten hos de kasserade produkter som lämnas till mottagningsplatserna och till den miljöpåverkan och de kostnader som mottagningen och transporten ger upphov till. Antalet kan variera för olika produktgrupper och områden. Närmare bestämmelser om antalet mottagningsplatser får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Med avvikelse från 1 mom. ska en producent av pappersprodukter ordna kostnadsfri transport av kasserade pappersprodukter som avses i 48 § 1 mom. 5 punkten från en mottagningsplats som fastighetsinnehavaren har ordnat, om fastigheten finns någon annanstans än i ett småhus- eller glesbygdsområde.

Producenten ska ordna kostnadsfri transport från den mottagningsplats där distributören av en produkt samlar in kasserade produkter i enlighet med 56 §.

50 §

Fastighetsinnehavarens skyldighet vid insamling av pappersprodukter

Fastighetsinnehavaren ska ordna en mottagningsplats för insamling av kasserade pappersprodukter som avses i 48 § 1 mom. 5 punkten. Skyldigheten omfattar dock inte småhus eller andra motsvarande fastigheter eller fastigheter i glesbygden.

51 §

Producentens skyldighet att informera om mottagningen

Producenten ska informera om var mottagningsplatserna för kasserade produkter finns och om deras öppettider, de slag av avfall som tas emot där och annat som behövs för att mottagningen ska fungera. Producenten ska vid behov ordna informationsspridningen tillsammans med kommunen och andra aktörer inom avfallshanteringen.

Producenten ska årligen lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland en redogörelse för den information som producenten har spridit.

Närmare bestämmelser om producentens skyldigheter enligt 1 och 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

52 §

Åtgärder för att främja återanvändning

Producenten ska ordna mottagningen av kasserade produkter så att hela eller reparerbara produkter och delar av dem hålls åtskilda eller separeras efter behov och så att återanvändning av produkter och produktdelar främjas på annat sätt.

För att främja återanvändning ska producenten i den utsträckning det är möjligt se till att produktinnehavarna och andra aktörer som ordnar avfallshanteringen av kasserade produkter får behövlig information om möjligheterna att återanvända produkterna och produktdelarna, om demonteringen och om var i produkten farliga ämnen och delar finns.

53 §

Undantag från producentens kostnadsansvar i fråga om vissa produkter som används någon annanstans än i hushåll

Producenten ska stå för kostnaderna för avfallshantering av elektriska och elektroniska produkter som används någon annanstans än i hushåll och har släppts ut på marknaden före den 13 augusti 2005 bara, om produkten ersätts med en motsvarande produkt eller med en produkt med samma an-

vändningsändamål. I annat fall står produktinnehavaren för kostnaderna för avfallshantering av produkter som har släppts ut på marknaden före nämnda datum. Producenten och produktinnehavaren kan komma överens om en annan fördelning av kostnaderna för avfallshanteringen oberoende av när produkten har släppts ut på marknaden.

Producenten och innehavaren av industri-batterier och industriackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer avsedda för annat än privata fordon kan komma överens om en annan fördelning av kostnaderna för avfallshanteringen än den som anges i 46 § 1 mom.

54 §

Producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet

Producenten ska föra bok enligt produktkategori över typen och mängden av samt beskaffenheten hos de produkter som producenten släppt ut på marknaden och de kasserade produkter som producenten tagit emot samt det avfall som dessa produkter gett upphov till, liksom även över de andra med dessa jämförbara omständigheter som behövs för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. I bokföringen ska man dessutom vid behov efter leveransplats specificera de produkter och det avfall som förts till återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning och bortskaffande. Bokföringen ska innehålla motsvarande uppgifter också om delar av sådana fordon som avses i 48 § 1 mom. 2 punkten och komponenter till sådana elektriska och elektroniska produkter som avses i 48 § 1 mom. 3 punkten och om det avfall som dessa gett upphov till samt om kasserade produkter och avfall som förts ut till ett annat land.

Producenten ska lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ett sammandrag av de uppgifter som avses i 1 mom. kalenderårsvis eller oftare, om centralen bestämmer att det behövs för tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter

som ska ingå i bokföringen och lämnas till myndigheten och om tidpunkterna för inlämnande av uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

55 §

Producentens skyldighet att upplysa distributören om att producenten ingår i producentregistret

En producent som avses i 48 § 1 mom. ska vid leverans av produkter till distributörer upplysa dem om att producenten finns registrerad i det producentregister som avses i 142 §.

56 §

Distributörens mottagningskyldighet

Distributören ska på sitt försäljningsställe kostnadsfritt ta emot följande kasserade produkter av innehavaren:

- 1) bärbara batterier och ackumulatorer; inget krav på köp av en ny produkt får ställas som villkor för mottagningen,
- 2) elektriska och elektroniska produkter från hushåll och liknande produkter som ersätts med en motsvarande ny produkt,
- 3) däck till motordrivna och andra fordon och anordningar, om de till sin typ och mängd motsvarar de nya däck som köps.

Distributören får ordna en i 1 mom. 2 punkten avsedd mottagning någon annanstans än på försäljningsstället, om mottagningsplatsen är lika lättillgänglig för produktinnehavaren som försäljningsstället och om detta är ändamålsenligt med avseende på den transport som producenten ordnar.

Om en distributör av bilbatterier och bilackumulatorer avsedda för privata fordon tar emot motsvarande kasserade batterier och ackumulatorer, ska de tas emot kostnadsfritt och inget krav på köp av en ny produkt får ställas.

Distributören ska samla ihop kasserade produkter i partier som är lämpliga för transport. Distributören får överlämna de kasserade produkterna bara till en transportör eller behandlare som handlar för producentens räkning. Distributören ska stå för kostnaderna för den mottagning som han ordnar.

57 §

Distributörens informationsskyldighet

Distributören ska på sitt försäljningsställe och i sin övriga marknadsföring informera om möjligheten att lämna in kasserade produkter till distributörens mottagning och ska också bära kostnaderna för informationen.

58 §

Inlämning av fordon för skrotning

En fordonsinnehavare ska lämna in ett fordon som är avsett att skrotas till en insamlare eller behandlare som handlar för producentens räkning.

59 §

Skrotningsintyg och slutlig avregistrering av fordon

En insamlare eller behandlare ska ge fordonets innehavare ett skrotningsintyg efter att ha kontrollerat innehavarens rätt att överlämna fordonet för skrotning. Insamlaren eller behandlaren ska underrätta Trafiksäkerhetsverket om skrotningen för att fordonet ska kunna avregistreras slutligt i fordonsregistret. För avregistreringen tar Trafiksäkerhetsverket ut en avgift av producenten. På avgiften tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och det som föreskrivs med stöd av den.

Närmare bestämmelser om avregistrering och skrotningsintyg får utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Ersättning för extrakostnader

Om det i ett skrotningsfärdigt fordon har tillsatts föremål eller ämnen som väsentligt försvårar återanvändningen eller avfallshandlingen, kan insamlaren eller behandlaren av fordonets innehavare ta ut en ersättning som motsvarar extrakostnaderna för avfallshandlingen.

61 §

Säkerhet som producenter av elektriska och elektroniska produkter ska ställa

Producenter av elektriska och elektroniska produkter ska ställa sådan säkerhet till förmån för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland som täcker kostnaderna för mottagning, transport, annan avfallshantering och till dessa anknuten information och för främjande av återanvändning av produkter som producenten släpper ut på marknaden för att användas i hushåll. En producent som hör till en sådan producentsammanslutning som avses i 62 § behöver inte ställa särskild säkerhet.

Godtagbara säkerheter är borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. En ytterligare förutsättning är att Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland får ta säkerheten i anspråk på begäran.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland har rätt att ta säkerheten i anspråk, när producenten har konstaterats vara insolvent eller när producenten trots uppmaning har försummat att ordna avfallshantering. Centralen fördelar säkerheten i förhållande till marknadsandelen mellan sådana producenter och producentsammanslutningar som har godkänts för anteckning i det producentregister som avses i 142 § och som ordnar avfallshantering av de produkter som den som ställer säkerheten släpper ut på marknaden.

Närmare bestämmelser om uträkning av säkerhetsbeloppet och om tagande av säkerheten i anspråk får utfärdas genom förordning av statsrådet.

62 §

Bildande av producentsammanslutningar och överföring av producentansvaret

Producenter kan gemensamt bilda en sammanslutning med rättshandlingsförmåga (*producentsammanslutning*) för att fullgöra producenternas skyldigheter enligt detta kapi-

tel. Endast producenter får höra till en producentsammanslutning. Producenter kan överföra sina producentansvarsskyldigheter bara till en producentsammanslutning som har godkänts för anteckning i det producentregister som avses i 142 §.

En producentsammanslutning ska på begäran av en ny producent åta sig att fullgöra dennes skyldigheter, om producentens verksamhet ingår i producentsammanslutningens verksamhetsfält. De villkor som tillämpas på nya producenter ska vara opartiska och jämlika i förhållande till de villkor som tillämpas på övriga producenter inom sammanslutningen.

Förpackningsproducenter kan fullgöra sina producentansvarsskyldigheter i fråga om dryckesförpackningar också genom att ansluta sig till ett i 68 § avsett retursystem för dryckesförpackningar.

63 §

Producentsammanslutningars verksamhet

I en producentsammanslutning ska förpliktelserna fördelas rättvist mellan producenterna med avseende på verksamhetens art och omfattning och på så sätt att det inte uppstår handelshinder och snedvridning av konkurrensen.

Producentsammanslutningen ska föra en allmänt tillgänglig, uppdaterad förteckning över producenter som har överfört sitt producentansvar på den. I förteckningen antecknas medlemmens namn och företags- och organisationsnummer. Förteckningen ska också vara tillgänglig i ett datanät.

64 §

Tryggande av producentsammanslutningars verksamhet

En producentsammanslutning ska ha tillräckliga ekonomiska resurser att organisera sin verksamhet på behörigt sätt och så att den oavbrutet i minst sex månader kan ansvara för de producentansvarsskyldigheter som överförs till den. För att visa detta ska sammanslutningen lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland en redogörelse för

sin solvens och en verksamhetsplan som gäller ordnandet av återanvändning och avfallshandling. Redogörelsen och planen ska lämnas årligen eller, om verksamheten förändras väsentligt, inom tre månader från förändringen.

Närmare bestämmelser om redogörelserna och planerna för visande av solvensen och tryggnad av verksamheten samt om lämnan- det av dem till Närings-, trafik- och miljöcent- ralen i Birkaland får utfärdas genom förord- ning av statsrådet.

65 §

Samarbete mellan producenter och producentsammanslutningar

Producenter och producentsammanslut- ningar inom olika produktgrupper ska genom lämpliga gemensamma åtgärder se till att genomförandet av producentansvaret inte föran- leder dubbla avgifter för producenter eller producentsammanslutningar inom någon an- nan produktgrupp i sådana fall då mottagning och annan avfallshandling av kasserade pro- dukter ordnas i samarbete.

Statsrådet kan ålägga producenter och pro- ducentsammanslutningar inom en viss pro- duktgrupp att samarbeta och besluta om krav för samarbetet, om det är nödvändigt för att undanröja eller förhindra uppkomsten av pa- rallella återanvändnings- och avfallshante- ringssystem som medför olägenhet för produ- centansvarssystemens allmänna funktion eller för produktinnehavarens möjligheter att lämna in kasserade produkter till återanvänd- ning eller avfallshandling.

66 §

Producentsammanslutningars tjänsteupp- handling

När en producentsammanslutning upp- handlar tjänster som hänför sig till återan- vändning av produkter och avfallshandling ska den på ett icke-diskriminerande sätt be- akta andra ekonomiska aktörer och deras verksamhetsmöjligheter på den berörda marknaden så att handelshinder och sned- vridning av konkurrensen undviks.

67 §

Bemyndigande att utfärda förordning för ge- nomförande av Europeiska unionens rättsak- ter om producentansvar

För genomförande av Europeiska unionens rättsakter om producentansvar får det genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmel- ser om

1) angivande i produktpriset av avfallshante- ringskostnaderna för produkter som avses i detta kapitel,

2) undantag från producentens eller distri- butörens skyldighet att ta emot en kasserad produkt och om avvikande avfallshandlings- arrangemang som gäller den, om produkten är förorenad och på så sätt ger upphov till en hälso- eller säkerhetsrisk för personalen,

3) producenternas och producentsamman- slutningarnas skyldighet att i sin tjänsteupp- handling gynna aktörer som har infört certi- fierade miljöledningssystem.

7 kap.

Dryckesförpackningar

68 §

Inrättande av och anslutning till retursystem för dryckesförpackningar

En producent av dryckesförpackningar som omfattas av producentansvaret med stöd av 48 § 1 mom. eller en i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004) av- sedd accisskyldig kan som *ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar*, ensam eller tillsammans med andra producenter av dryckesförpackningar eller accisskyldiga, in- rätta ett pantbaserat retursystem för dryckes- förpackningar. Producenter av dryckesför- packningar och accisskyldiga kan också an- sluta sig till ett retursystem för dryckesför- packningar som tar emot medlemmar.

I ett retursystem för dryckesförpackningar ska förpliktelse fördelas rättvist mellan producenterna och de accisskyldiga med av- seende på verksamhetens art och omfattning och på så sätt att handelshinder och snedvrid- ning av konkurrensen undviks. De villkor som tillämpas på nya medlemmar ska vara

opartiska och jämlika i förhållande till de villkor som tillämpas på övriga medlemmar i retursystemet.

69 §

Skyldigheterna för dem som ansvarar för retursystem för dryckesförpackningar

Den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar ska ordna ett fungerande retursystem för dryckesförpackningar där mottagning samt återanvändning eller materialåtervinning av förpackningar ingår. Den ansvarige ska också sörja för att den pant som hör till systemet och vars storlek garanterar att systemet fungerar administreras och sköta den information som hänför sig till verksamheten.

Den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar ska föra en allmänt tillgänglig uppdaterad förteckning över sina medlemmar. I förteckningen antecknas medlemmens namn och företags- och organisationsnummer samt uppgift om de slag av dryckesförpackningar som medlemmen har anslutit sig till retursystemet för. Förteckningen ska också vara tillgänglig i ett datanät.

Den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar ska iaktta det som i 54 § bestäms om producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet. På sådana retursystem för dryckesförpackningar som tar emot medlemmar tillämpas dessutom bestämmelserna i 64 § om tryggnad av producentsammanslutningars verksamhet, bestämmelserna i 65 § om samarbete mellan producenter och producentsammanslutningar och bestämmelserna i 66 § om producentsammanslutningars tjänsteupphandling.

Närmare bestämmelser om pantens minimistorlek och den information som hänför sig till ett retursystems funktion och om målen och skyldigheterna när det gäller återanvändning och materialåtervinning av förpackningar som omfattas av ett retursystem får utfärdas genom förordning av statsrådet. Målen och skyldigheterna kan vara striktare än motsvarande mål och skyldigheter som gäller förpackningar i allmänhet.

70 §

Märkning av förpackningar som omfattas av ett retursystem för dryckesförpackningar

Den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar ska sörja för att dryckesförpackningar som omfattas av retursystemet förses med en märkning med pantens storlek och med uppgiften att de omfattas av ett retursystem vars ansvarige godkänts i enlighet med 103 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland kan på ansökan bevilja undantag från märkningsskyldigheten, om de förpackade dryckerna inte överläts till konsumenter eller om avsaknaden av märkningar inte väsentligt försvårar returneringen av dryckesförpackningarna.

71 §

Skyldighet att ta emot dryckesförpackningar

Den som distribuerar drycker som säljs i pantförsedda dryckesförpackningar och som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar ska ta emot ett i förhållande till mängden saluhållna förpackade drycker skäligt antal tomma dryckesförpackningar som omfattas av samma retursystem och betala pant till dem som returnerar dryckesförpackningarna.

8 kap.

Nedskräpning

72 §

Nedskräpningsförbud

I miljön får inte avfall lämnas, maskiner, anordningar, fordon, fartyg eller andra föremål överges eller ämnen släppas ut så att följden kan bli osnygghet, förfulning av landskapet, minskad trivsel, risk för att människor eller djur skadas eller någon liknande risk eller olägenhet (*nedskräpningsförbud*).

73 §

Nedskräparens skyldighet att städa upp

Den som har skräpat ned ska avlägsna det

nedskräpande föremålet eller ämnet ur miljön och städa upp det nedskräpade området även i övrigt.

74 §

Uppstädningsskyldighet i andra hand

Om det inte kan utredas vem som har skräpat ned eller om denne inte anträffas eller försummar sin uppstädningsskyldighet övergår skyldigheten att städa upp på

1) väghållaren för en landsväg eller enskild väg, banhållaren eller hamninnehavaren i fråga om ett område som skräpats ned till följd av att vägen, banan eller hamnen använts,

2) innehavaren av ett för allmänt rekreationsbruk avsett område eller den som är ansvarig för en frilufts- eller snöskoterled i fråga om ett område som skräpats ned till följd av att området eller leden använts,

3) arrangören av en offentlig tillställning i fråga om det område som reserverats för tillställningen och området i dess omedelbara närhet som skräpats ned till följd av tillställningen eller på innehavaren av området, om tillställningen arrangeras med hans samtycke och arrangören försummar sin uppstädningsskyldighet,

4) innehavaren av ett annat område än de som avses i 1—3 punkten i fråga om ett område som det finns en gällande detaljplan för,

5) innehavaren av ett annat område än de som avses i 1—4 punkten, om innehavaren visste eller borde ha vetat om den nedskräpande verksamheten eller tillställningen och om uppstädningen inte annars är oskäligen för honom.

Om innehavaren av ett område som avses i 1 mom. 5 punkten försummar sin uppstädningsskyldighet eller inte är skyldig att städa upp enligt den nämnda punkten, är kommunen skyldig att städa upp.

75 §

Åläggande att städa upp

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

får ålägga den som ska städa upp att fullgöra sin uppstädningsskyldighet.

Om en kommun försummar sin uppstädningsskyldighet enligt 74 § 2 mom. får närings-, trafik- och miljöcentralen ålägga kommunen att städa upp området.

I 13 kap. föreskrivs det om åläggande och om det vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande som kan förenas med åläggandet för den händelse att skyldigheten försummas.

76 §

Insamling av avfall för förhindrande av nedskräpning

Väghållaren för en landsväg eller enskild väg, banhållaren eller hamninnehavaren, innehavaren av ett för allmänt rekreationsbruk avsett område, den som är ansvarig för en frilufts- eller snöskoterled eller arrangören av en offentlig tillställning ska i syfte att förhindra nedskräpning ordna med tillräcklig avfallsinsamling och andra avfallshanteringstjänster på området.

77 §

Övriga bestämmelser om nedskräpning

Bestämmelser om tomtägarnas och kommunens skyldighet att hålla gator och vissa allmänna områden rena finns i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden (669/1978). På vårderna av den byggda miljön tillämpas dessutom vad som föreskrivs om den i markanvändnings- och bygglagen (132/1999). På nedskräpning som orsakas av normal drift av fartyg tillämpas dessutom det som i miljöskyddslagen för sjöfarten bestäms om förhindrande av utsläpp från fartyg. Bestämmelser om flyttning av fordon finns dessutom i lagen om flyttning av fordon (828/2008). Bestämmelser om sanering av förorenad mark finns i miljöskyddslagen.

9 kap.

Avgifter för avfallshantering

78 §

Kommunal avfallsavgift

För avfallshantering som kommunen ordnar i enlighet med denna lag ska kommunen ta ut en avfallsavgift som täcker dess kostnader för uppgiften. Avgiften för bortskaffande av avfall ska täcka åtminstone de kostnader som avses i 21 §. Kommunen kan ta ut avfallsavgift också för att täcka kostnaderna för avfallsrådgivning som kommunen är ansvarig för att ordna enligt 93 § 1 mom., för förande av det register som det föreskrivs om i 143 § och för övriga motsvarande uppgifter med anknytning till ordnande av avfallshantering.

Avfallsavgiften ska motsvara den service-nivå som kommunen tillhandahåller och i den utsträckning det är möjligt uppmuntra till minskning av avfallets mängd och skadlighet och till avfallshantering som följer prioriteringsordningen.

Den del av avfallsavgiften som täcker kostnaderna för avfallsrådgivning, registerföring och övriga motsvarande uppgifter med anknytning till ordnande av avfallshanteringen enligt 1 mom. kan tas ut i form av en separat grundavgift. Med grundavgiften kan täckas också kommunens kostnader för inrättande och underhåll av områdesvisa mottagningsplatser för farligt avfall och annat avfall.

Avfallsavgiften får inbringa högst en skälig avkastning på kapitalet.

79 §

Grunderna för kommunal avfallsavgift

Grunderna för den kommunala avfallsavgiften är avfallets typ, beskaffenhet och mängd och antalet avhämtningar. Som grunder kan dessutom beaktas insamlings- och transportförhållandena på fastigheten och uppsamlingsområdet, användningen av kommunens sopkärl och transportsträckan när avfallet transporteras som enskild transport. Om avfallets mängd eller beskaffenhet svårligen kan utredas på ett tillförlitligt sätt eller om

det behövs för att förebygga olägenheter för miljön eller hälsan eller för att ordna avfallshanteringen, kan också antalet personer som bor på fastigheten, fastighetens användningsändamål eller andra motsvarande omständigheter användas som grunder för avfallsavgiften.

Grunderna för grundavgiften är antalet personer som bor på fastigheten, fastighetens användningsändamål eller någon annan motsvarande omständighet. Grundavgiften kan bestämmas fastighets- eller hushållsvis.

I den avfallstaxa som kommunen antar finns utförligare bestämmelser om grunderna för avfallsavgiften. Kommunen ska informera allmänt om avfallstaxan på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Kommunen ska årligen också informera kommuninvånarna och andra som anlitar avfallshanteringstjänsterna om de inlutna avfallsavgifterna och eventuella grundavgifterna och om vad de inlutna medlen har använts till. Informationen om avfallstaxan, de inlutna avgifterna och vad medlen har använts till ska vara tillgänglig i ett datanät.

Bestämmelser om givande av möjligheter till inflytande vid behandlingen av ett ärende som gäller antagande av avfallstaxan finns i 41 § i förvaltningslagen.

80 §

Skyldighet att betala kommunal avfallsavgift

En fastighetsinnehavare eller någon annan avfallsinnehavare för vars del kommunen ordnar avfallshantering är skyldig att betala kommunal avfallsavgift.

Om kommunen ordnar behandlingen av avfallet men inte transporten, kan den ta ut avfallsavgift för avfallsbehandlingen av avfallstransportören.

81 §

Påförande av kommunal avfallsavgift

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten påför avfallsavgiften i enlighet med den avfallstaxa som kommunen har antagit.

Om avfallsavgiften enligt avfallstaxan måste anses oskäligt stor eller liten med be-

aktande av avfallets mängd, servicenivån på den kommunalt anordnade avfallshanteringen och den behandling eller transport av avfallet som avfallsproducenten eller fastighetsinnehavaren ordnar i enlighet med 41 § 2 eller 3 mom., kan avgiften på ansökan av den avgiftsskyldige eller på initiativ av myndigheten påföras så att den avviker från avfallstaxan eller efterskänkas. Om avfallsavgiften påförs så att den avviker från avfallstaxan, ska avgiftsgrunderna vara objektiva och skäliga.

82 §

Avfallsfaktura och anmärkning mot kommunal avfallsavgift

Den avgiftsskyldige ska för betalning av den kommunala avfallsavgiften tillsändas en avfallsfaktura som anger det belopp som ska betalas, förfallodagen, betalningsadressen, avgiftsgrunden tillräckligt noggrant specificerad, uppgift om dröjsmålpåföljder, anvisningar för framställande av anmärkning och den kommunala avfallshanteringsmyndighetens eller någon annan fakturerares kontaktinformation så att den avgiftsskyldige kan ta kontakt.

Den avgiftsskyldige har rätt att framställa anmärkning hos den kommunala avfallshanteringsmyndigheten inom 14 dagar från det att avfallsfakturan togs emot. Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av anmärkningen och sända en ny avfallsfaktura till den avgiftsskyldige, om avgiften ändras.

83 §

Betalning och återbetalning av kommunal avfallsavgift

Avfallsavgiften betalas till kommunen eller till den som kommunen utsett att handla för dess räkning.

Avfallsavgiften ska, även om den överklagas, betalas senast på den förfallodag som anges på avfallsfakturan eller på den nya faktura som sänts med anledning av en anmärkning. Betalas inte avgiften inom utsatt tid, ska ränta betalas på det förfallna beloppet i enlighet med vad som i räntelagen (633/1982) föreskrivs om dröjsmålsränta.

Om avfallsavgiften avlyfts eller sänks med anledning av överklagande, ska kommunen betala tillbaka det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från betalningsdagen till återbetalningsdagen. Räntan bestäms med stöd av 12 § i räntelagen.

84 §

Tillämpning av bestämmelserna om kommunal avfallsavgift på kommunägda bolag

Bestämmelserna om kommunal avfallsavgift tillämpas också när kommunen har överfört serviceuppgifter inom avfallshanteringen till ett i 43 § avsett för ändamålet bildat bolag.

85 §

Avgift för transport som fastighetsinnehavaren ordnar

Avgifterna för avfallstransporter som ordnas av fastighetsinnehavaren ska vara objektiva och skäliga. Avgiftsgrunderna ska anges tydligt i det anbud som ges till fastighetsinnehavaren.

Fastighetsinnehavaren ska sändas en faktura över avfallstransporten som upptar det belopp som ska betalas, förfallodagen, betalningsadressen, avgiftsgrunden tillräckligt noggrant specificerad, uppgift om dröjsmålpåföljder, anvisningar för framställande av anmärkning och fakturerarens kontaktinformation så att fastighetsinnehavaren kan ta kontakt.

Om kommunen med stöd av 80 § 2 mom. tar ut avfallsavgift av avfallstransportören för behandling av avfall, ska behandlingens respektive transportens andel specificeras i transportörens anbud till fastighetsinnehavaren och i fakturan.

86 §

Fel och prisavdrag

Avfallsinnehavaren har rätt till prisavdrag, om sopkärlet inte töms eller avfallshanteringen annars inte ordnas på ett sätt som är

förenligt med de kommunala avfallshanteringsföreskrifterna eller avtalet eller om avfallshanteringstjänsten är behäftad med något motsvarande fel.

Avfallsinnehavaren ska inom rimlig tid framställa anmärkning mot felet hos den som sköter faktureringen av tjänsten och kräva prisavdrag. Prisavdraget ska motsvara felets omfattning och varaktighet. Ett prisavdrag som medges med anledning av ett fel kan räknas av vid den följande faktureringen.

Bestämmelserna i denna paragraf får inte åsidosättas genom avtal till nackdel för fastighetsinnehavaren, om det är fråga om avfall från boende.

10 kap.

Planering och styrning

87 §

Riksomfattande avfallsplan

För att syftet med denna lag ska fyllas och verkställandet av bestämmelserna i denna lag främjas ska miljöministeriet bereda en riksomfattande avfallsplan som underställs statsrådet för godkännande. Planen ska innehålla en bedömning av nuläget för minskning av avfallens mängd och skadlighet och för avfallshanteringen, målen för dessa och de åtgärder som behövs för att nå målen. Till planen ska det fogas en bedömning av dess effekter.

Den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller minskning av avfallens mängd och skadlighet kan göras upp i form av en separat plan.

Miljöministeriet ska utvärdera den riksomfattande avfallsplanens och den separata planens utfall och effekter åtminstone vart sjätte år och vid behov bereda en reviderad plan som underställs statsrådet för godkännande.

88 §

Regional avfallsplan

För att de mål som ställs upp i den riksomfattande avfallsplanen ska nås och verkstäl-

landet av de åtgärder som anges i den främjas ska närings-, trafik- och miljöcentralen, ensam eller tillsammans med en eller flera andra närings-, trafik- och miljöcentraler, ta fram en regional avfallsplan för sitt verksamhetsområde. Planen kan också innehålla av de regionala förhållandena påkallade nödvändiga mål och åtgärder för att minska avfallens mängd och skadlighet och utveckla avfallshanteringen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utvärdera den regionala avfallsplanens utfall och effekter åtminstone vart sjätte år och vid behov ta fram en reviderad plan.

89 §

Beredning av avfallsplaner

När den riksomfattande avfallsplanen eller en separat plan för minskning av avfallens mängd och skadlighet bereds ska de riksomfattande föreningar och stiftelser som avses i 134 § 2 punkten och de myndigheter och aktörer vars ansvarsområde eller uppgifter den riksomfattande avfallsplanen eller den separata planen kan anknyta till på ett väsentligt sätt ges tillfälle att ta del av utkastet till plan och uttrycka sin åsikt om det skriftligen. Utkastet ska vara tillgängligt i ett datanät och en tillräcklig tid ska reserveras för framförandet av åsikter. Information om den godkända planen med tillhörande motivering och om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade ska ges i elektronisk form.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bereda den regionala avfallsplanen i växelverkan med kommunerna och andra myndigheter i regionen och med sådana verksamhetsutövare och i 134 § 2 punkten avsedda föreningar och stiftelser i regionen vars verksamhetsfält den regionala avfallsplanen kan anknyta till på ett väsentligt sätt, och centralen ska tillsätta en samarbetsgrupp för ändamålet. När den regionala avfallsplanen bereds ska landskapsförbundet ges tillfälle att yttra sig om utkastet till plan. Bestämmelser om deltagande i beredningen av en regional avfallsplan finns dessutom i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Kommunen ska lämna närings-, trafik- och miljöcentralen och denna i sin tur miljöministeriet de uppgifter om avfall som uppkommer i kommunen, om ordnandet av och tillsynen över avfallshanteringen och om utvecklingsmål beträffande dessa som behövs för att utarbeta den riksomfattande eller den regionala avfallsplanen.

90 §

Förordningar av statsrådet om avfallsplaner

Närmare bestämmelser om beredningen och utarbetandet av den riksomfattande avfallsplanen och de regionala avfallsplanerna och om deras innehåll samt om utvärderingen av planernas utfall och effekter och om överyn av planerna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

91 §

Kommunala avfallshanteringsföreskrifter

Kommunen får utfärda för verkställigheten av denna lag behövliga allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och gäller kommunen eller någon del av den. Föreskrifter får utfärdas

1) om minskning av mängden kommunalt avfall från verksamhet som avses i 32 § och sortering, förvaring, insamling, transport, återvinning och bortskaffande av sådant avfall samt tekniska krav som gäller dessa funktioner,

2) för iakttagande av kraven i 13 § 1 och 2 mom. i fråga om de praktiska arrangemangen på fastigheter eller mottagningsplatser för avfall i samband med insamling, mottagning och transport av andra slag av avfall än det som avses i 1 punkten samt tekniska krav som gäller dessa funktioner,

3) om åtgärder för att förhindra nedskräpning,

4) om skyldigheten att lämna uppgifter till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten eller den kommunala miljövårdsmyndigheten om avfall som avses i 1 punkten eller om avfallstransporter som avses i 39 §.

De föreskrifter som utfärdas med stöd av 1 mom. 1 punkten kan gälla också kompostering eller någon annan motsvarande småskalig behandling på uppkomstplatsen av annat kommunalt avfall än kommunalt avfall från sådan verksamhet som avses i 32 §, dock inte miljötillståndspliktig avfallsbehandling.

Den myndighet som anges i de kommunala avfallshanteringsföreskrifterna kan i enskilda fall bevilja undantag från iakttagandet av en avfallshanteringsföreskrift på de grunder som nämns i föreskriften.

92 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala avfallshanteringsföreskrifter

Innan kommunala avfallshanteringsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge den berörda närings-, trafik- och miljöcentralen och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om givande av möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen.

Kommunen ska informera allmänt om avfallshanteringsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga i ett datanät. De ska dessutom sändas för kännedom till närings-, trafik- och miljöcentralen och till regionförvaltningsverket.

93 §

Avfallsrådgivning

I syfte att minska mängden och skadligheten i fråga om kommunalt avfall från verksamhet som avses i 32 § och genomföra avfallshanteringen på behörigt sätt ska kommunen ordna rådgivning, information och upplysning.

När en närings-, trafik- och miljöcentral sköter en uppgift enligt 3 § 2 mom. i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) ska den särskilt främja fullgörandet av den skyldighet att känna till avfallet som i 12 § 1 mom. åläggs dem som bedriver produktion samt produkttillverkare och importörer.

11 kap.

Godkännande för anteckning i avfallshanterings- och producentregistret samt anteckning i registret

94 §

Ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret

Den som har för avsikt att bedriva yrkesmässig avfallstransport eller verksamhet som avfallsmäklare ska göra en ansökan om godkännande av verksamheten för anteckning i det avfallshanteringsregister som avses i 142 § 1 mom. 2 punkten.

Ansökan ska göras hos den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde största delen av verksamheten bedrivs. Om ingen behörig myndighet kan anvisas på den grunden, görs ansökan hos den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde verksamhetsutövarens hemort finns.

Ansökan ska uppta de uppgifter om verksamhetsutövaren, verksamheten och verksamhetsområdet som behövs för behandling av ansökan. Dessutom ska ansökan innefatta en redogörelse för verksamhetsutövarens yrkesskicklighet. Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

95 §

Förutsättningar för godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

En verksamhet godkänns för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

1) verksamheten bedrivs i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och den bedrivs med yrkesskicklighet,

2) verksamheten bedrivs utan att hälsan eller miljön orsakas fara eller skada,

3) den utrustning och materiel som används i verksamheten är tekniskt ändamålsenlig,

4) sökanden till förmån för närings-, trafik- och miljöcentralen ställer en tillräcklig säkerhet för att garantera behörig hantering av det

avfall som ska transporteras eller förmedlas, om inte myndigheten beslutar att det med beaktande av verksamhetens omfattning och art är onödigt att säkerhet ställs.

Som säkerhet godkänns borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

96 §

Beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret. Verksamheten får inte inledas förrän centralen har godkänt verksamheten för anteckning i registret. Ett beslut om godkännandet gäller tills vidare eller för viss tid.

I beslutet kan det meddelas villkor för hur förutsättningarna för godkännande enligt 95 § ska uppfyllas, om bokföringen över avfall, om skyldigheten att lämna myndigheterna upplysningar som behövs för tillsynen och i fråga om andra åtgärder som är nödvändiga för övervakning av verksamheten. Genom villkoren kan verksamheten vid behov begränsas så att den endast gäller avfall av en viss typ eller beskaffenhet. Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i avfallshanteringsregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet. Om verksamheten bedrivs inom två eller flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområden, ska den myndighet som fattat beslutet sända en kopia av beslutet till de andra närings-, trafik- och miljöcentralerna.

97 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Om en verksamhet som godkänts för an-

teckning i avfallshanteringsregistret förändras väsentligt eller upphör, ska närings-, trafik- och miljöcentralen utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska anteckna de förändrade uppgifterna i avfallshanteringsregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande på motsvarande sätt.

Ett beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret kan ändras på initiativ av den myndighet som fattat beslutet, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för godkännandet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts när beslutet meddelades.

98 §

Utdrag ur avfallshanteringsregistret

Ett utdrag över de uppgifter som antecknats i avfallshanteringsregistret ska fogas till beslutet om godkännande för anteckning i registret, liksom också uppgift om den tid inom vilken utdraget ska kontrolleras. En transportör vars verksamhet har godkänts för anteckning i registret ska medföra utdraget under transport och på begäran visa upp det för tillsynsmyndigheterna och polisen. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i utdraget får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska till den som bedriver en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret sända ett utdrag för kontroll under det kalenderår då det gått tre år sedan verksamheten godkändes för anteckning i registret eller, om ändringar i verksamheten har skett, den senaste ändringen godkändes för anteckning i registret. Verksamhetsutövaren ska inom en skälig tid som anges i begäran om kontroll av utdraget besvara begäran och meddela ändringar i uppgifterna.

99 §

Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan återkalla ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

1) de i 95 § angivna förutsättningarna för godkännande inte längre kan uppfyllas genom att beslutet ändras i enlighet med 97 §,

2) verksamhetsutövaren har gett felaktiga uppgifter som inverkat väsentligt på förutsättningarna för godkännande, eller

3) bestämmelser eller beslutsvillkor trots en skriftlig anmärkning som en myndighet gett har överträtts upprepade gånger på ett sådant sätt att verksamheten orsakar betydande fara eller skada för hälsan eller miljön.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska besluta att ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret upphör att gälla, om verksamhetsutövaren inte besvarar den begäran om kontroll av utdraget som avses i 98 § 2 mom. Verksamhetsutövaren ska ges tillfälle att bli hörd innan godkännandet avförs ur avfallshanteringsregistret.

100 §

Anmälan om insamlingsverksamhet till avfallshanteringsregistret

Den som har för avsikt att bedriva yrkesmässig avfallsinsamling ska för anteckning i det avfallshanteringsregister som avses i 142 § 1 mom. 2 punkten göra anmälan till miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där insamlingen ska bedrivas. Anmälan ska göras i god tid innan insamlingen påbörjas.

Anmälan ska innehålla för anteckning av verksamheten i avfallshanteringsregistret behövliga uppgifter om verksamhetsutövaren och verksamheten, såsom uppgifter om det avfall som avses bli insamlat, sopkärlen och var mottagningsplatserna ligger. Närmare be-

stämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten ska underrätta anmälaren om anteckningen i avfallshanteringsregistret.

101 §

Ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

Producenter som avses i 48 §, producent-sammanslutningar som avses i 62 § och de ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar som avses i 68 § ska lämna in en ansökan om godkännande för anteckning i det producentregister som avses i 142 § 1 mom. 3 punkten till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland. Ansökan ska göras i god tid så att avfallshanteringen av kasserade produkter kan tryggas.

Sökanden och den verksamhet som sökanden bedriver ska specificeras i ansökan. Ansökan ska innehålla de uppgifter om mottagningen och informationen om denna, återanvändningen, återvinningen och den övriga avfallshanteringen av kasserade produkter som behövs för behandling av ansökan och för bedömning av om verksamheten är ändamålsenlig. Producenter av elektriska och elektroniska produkter som är avsedda för hushåll ska dessutom redogöra för den säkerhet som avses i 61 §. I de ansökningar som producentsammanslutningar och de ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar lämnar in ska behövliga uppgifter om avtal, stadgar och andra handlingar ges för att det ska kunna bedömas om verksamheten uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag och med stöd av den.

Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

102 §

Förutsättningar för godkännande för anteckning i producentregistret

Producenter, producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar godkänns för anteckning i producentregistret, om

1) verksamheten uppfyller kraven i denna lag och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

2) mottagningen av kasserade produkter eller av dryckesförpackningar ordnas i enlighet med kraven i denna lag och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

3) de skyldigheter angående återanvändning och återvinning som föreskrivs i denna lag och med stöd av den iakttas vid återanvändningen av produkter och avfallshanteringen av kasserade produkter, och målen för återanvändning och återvinning beaktas i verksamheten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. förutsätter godkännande för anteckning av producentsammanslutningar och ansvariga för ett retursystem för dryckesförpackningar i producentregistret att

1) producentsammanslutningen har bildats och fungerar i enlighet med 62 och 63 § och att retursystemet för dryckesförpackningar har inrättats och fungerar i enlighet med 68 och 69 §,

2) producentsammanslutningen eller den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar har gett in en godtagbar redogörelse och verksamhetsplan enligt 64 §.

En förutsättning för godkännande av producenter av elektriska och elektroniska produkter som är avsedda för hushåll är dessutom att det ställs säkerhet enligt 61 §.

103 §

Beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret. Det ska bestämmas att beslut om godkännande av producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar för anteckning i registret gäller tills vidare eller för viss tid, beroende på ärendets art. Ett beslut om godkännande av producenter gäller tills vidare.

I beslutet kan det meddelas villkor som behövs för uppfyllande av förutsättningarna för godkännande enligt 102 § och andra i

denna lag eller med stöd av den föreskrivna krav samt för tillsyn över verksamheten. Genom beslutsvillkoren kan också nya ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar meddelas mål för retursystemets funktion som med beaktande av verksamhetens art och omfattning blir successivt strängare, tills de mål som fastställts genom förordning av statsrådet gäller dem fullt ut.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska i producentregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet.

Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

104 §

Utdrag ur producentregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska ge den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar och som godkänts för anteckning i producentregistret ett utdrag ur registret. Den ansvarige för retursystemet ska sända utdraget till dem som anslutit sig till systemet.

105 §

Anmälan av producenter eller medlemmar till producentregistret

Producentsammanslutningar eller ansvariga för ett retursystem för dryckesförpackningar som godkänts för anteckning i producentregistret ska till producentregistret anmäla sina medlemmar eller dem som överfört sina skyldigheter på producentsammanslutningen eller på den ansvarige för retursystemet. Om uppgifterna förändras ska också detta anmälas till registret. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska anteckna uppgifterna i producentregistret och underätta anmälaren om anteckningarna. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Om en för producentregistret godkänd producent eller producentsammanslutning eller en för producentregistret godkänd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningars verksamhet förändras väsentligt eller om det sker förändringar i producentsammanslutningens eller retursystemet för dryckesförpackningars medlemskår, ska Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. Centralen ska anteckna ändringarna i uppgifterna i producentregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande för anteckning i producentregistret.

Ett beslut kan ändras också på initiativ av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för beslutet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts när beslutet meddelades.

Närmare bestämmelser om tidpunkten för den anmälan som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

107 §

Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i producentregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland kan återkalla ett godkännande för anteckning i producentregistret, om en producent, en producentsammanslutning eller den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar trots skriftlig anmärkning från närings-, trafik- och miljöcentralen upprepat försummar en på producentansvaret grundad skyldighet enligt denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den att ordna mottagning, återanvändning, återvinning och annan avfallshandling av en kasserad produkt eller när någon annan förut-

sättning för godkännande som anges i 102 § inte blir uppfylld trots myndighetens skriftliga anmärkning.

Om en producent upphör med sin verksamhet som omfattas av producentansvaret eller om en producentsammanslutning eller ett retursystem för dryckesförpackningar upplöses eller dess verksamhet avslutas, upphör godkännandet att gälla utan särskilt beslut och producenten, producentsammanslutningen eller den ansvarige för retursystemet avförs ur producentregistret.

12 kap.

Internationella avfallstransporter

108 §

Internationell avfallstransport och godkännande av den

I fråga om internationella avfallstransporter och godkännande av sådana iaktas det som föreskrivs i avfallstransportförordningen samt i denna lag och med stöd av den.

109 §

Transport av avfall till ett annat land för behandling

Från Finland till ett annat land får, utöver det som bestäms i 108 §, avfall transporteras för bortscaffande och blandat kommunalt avfall vars hantering kommunen enligt 32 § är skyldig att ordna transporteras för återvinning bara, om

1) det i Finland inte finns tekniska eller ekonomiska förutsättningar eller behövliga anläggningar för behandling av avfallet på ett godtagbart sätt,

2) behandlingen av avfallet där är avsevärt bättre med tanke på miljöskyddet än i Finland,

3) avfallet där behandlas på ett sätt som med tanke på miljöskyddet skulle vara godtagbart i Finland och som vad de totala kostnaderna beträffar är avsevärt fördelaktigare än behandling i Finland,

4) transporten utförs för att pröva en ny behandlingsmetod eller för annan försöksverksamhet, eller

5) transporten av annat avfall än farligt avfall grundar sig på regionalt avfallshanteringsamarbete mellan kommuner i Finland och Sverige eller kommuner i Finland och Norge.

110 §

Transport av avfall till Finland för behandling

Till Finland får, utöver det som bestäms i 108 §, avfall transporteras för behandling bara om bortscaffandet av avfall som uppkommer i Finland eller återvinningen av blandat kommunalt avfall vars hantering kommunen enligt 32 § är skyldig att ordna inte förhindras eller fördröjs till följd av detta.

För att transport av avfall till Finland för bortscaffande ska godkännas förutsätts dessutom att

1) farligt avfall förbränns i en anläggning som är specialiserad på detta,

2) avfallet undergår biologisk eller fysikalisk-kemisk behandling, eller

3) deponeringen av avfallet på eller under markytan eller på särskilt planerade avstjälningsplatser eller förbränningen av annat avfall än farligt avfall baserar sig på regionalt avfallshanteringsamarbete mellan kommuner i Finland och Sverige eller kommuner i Finland och Norge.

111 §

Förbud mot internationell avfallstransport efter olaglig transport eller avgiftsförsumelse

Finlands miljöcentral får förbjuda en internationell avfallstransport, om

1) det genom dom eller beslut slagits fast att en mottagare som avses i artikel 2.14 i avfallstransportförordningen eller en anmälare som avses i artikel 2.15 i den förordningen har gjort sig skyldig till olaglig transport enligt artikel 2.35 i den förordningen, eller

2) anmälaren har underlåtit att betala avgiften för behandling av en anmälan som anknyter till en tidigare avfallstransport och påförts av Finlands miljöcentral.

112 §

Tillämpning i vissa situationer av exportförbud enligt avfallstransportförordningen

Finlands miljöcentral får besluta

1) att exportförbudet enligt artikel 36.1 i avfallstransportförordningen i undantagsfall inte gäller en viss typ av avfall som i bilaga V till den förordningen klassificeras som farligt avfall, om anmälaren tillförlitligt visar att avfallet i fråga inte har en enda av de farliga egenskaper som anges i 6 § 1 mom. 1 punkten,

2) att avfall i undantagsfall kan klassificeras som farligt avfall och exportförbudet enligt artikel 36.1 i avfallstransportförordningen därför tillämpas, även om avfallet inte nämns i bilaga V till den förordningen eller nämns i del 1 förteckning B i den bilagan, om avfallet i fråga har någon av de farliga egenskaper som anges i 6 § 1 mom. 1 punkten.

Innan Finlands miljöcentral fattar ett beslut som avses i 1 mom. ska den informera den behöriga myndigheten i mottagarlandet. En kopia av beslutet ska sändas för kännedom till andra berörda tillstånds- och tillsynsmyndigheter. Finlands miljöcentral ska också före utgången av varje kalenderår underrätta miljöministeriet och Europeiska kommissionen om sådana beslut.

113 §

Internationell transport av avfall enligt artikel 18 i avfallstransportförordningen

Finlands miljöcentral har rätt att av den som ansvarar för en internationell avfallstransport eller av avfallstransportören på begäran få den information som avses i bilaga VII till avfallstransportförordningen om sådant avfall som avses i artikel 18 i förordningen, om det är nödvändigt för tillsynen över efterlevnaden och för verkställigheten av den förordningen.

114 §

Förhandsgodkännande av avfallsåtervinningsanläggning

Finlands miljöcentral får på ansökan be-

vilja verksamhetsutövaren vid en avfallsåtervinningsanläggning i Finland förhandsgodkännande enligt artikel 14 i avfallstransportförordningen för mottagning av avfall från en annan stat som är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Förhandsgodkännandet kan inte beviljas någon som bedriver behandling i avvaktan på återvinning i enlighet med artikel 2.7 i avfallstransportförordningen eller försöksverksamhet.

Förhandsgodkännande kan beviljas, om

1) verksamhetsutövaren har ett miljötillstånd enligt miljöskyddslagen för återvinningsverksamheten,

2) verksamhetsutövaren har tillräcklig sakkunskap om internationella avfallstransporter,

3) verksamhetsutövaren har ett miljöledningssystem som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG eller något motsvarande miljöledningssystem, och

4) verksamhetsutövaren vid tidigare internationella avfallstransporter har fullgjort sina skyldigheter enligt denna lag, avfallstransportförordningen och miljöskyddslagen.

Finlands miljöcentral ska fatta beslut med anledning av en ansökan om förhandsgodkännande. Beslutet ska specificera avfallsslagen och ange återvinningsmetoden och den anläggning som godkännandet avser. Förhandsgodkännandet är tidsbegränsat och beviljas för högst tio år.

Ansökan om förhandsgodkännande ska innehålla för behandlingen av ansökan behövliga uppgifter om verksamhetsutövaren, anläggningen och verksamheten där och om de planerade internationella avfallstransporterna. Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan och beslutet om förhandsgodkännande får utfärdas genom förordning av statsrådet.

115 §

Ändring och återkallande av beslut om godkännande av en internationell avfallstransport och beslut om förhandsgodkännande av en återvinningsanläggning

Finlands miljöcentral får på eget initiativ ändra sitt beslut om godkännande av en internationell avfallstransport och beslut om förhandsgodkännande av en återvinningsanläggning, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för beslutet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts när beslutet meddelades.

Ett beslut om godkännande av en internationell avfallstransport kan återkallas, när någon av de förutsättningar för transport som anges i avfallstransportförordningen eller i denna lag inte längre uppfylls. Ett beslut om förhandsgodkännande kan återkallas, när någon av de i 114 § angivna förutsättningarna för godkännande inte längre uppfylls.

116 §

Säkerhet för internationell avfallstransport

Som säkerhet i enlighet med artikel 6 i avfallstransportförordningen godkänns borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

117 §

Tullens uppgifter

Tullen ska vid behov stoppa en internationell avfallstransport som inte uppfyller kraven i avfallstransportförordningen eller i denna lag och anmäla om saken till Finlands miljöcentral för beslut om fortsatta åtgärder.

Tullstyrelsen får utse de tullkontor i Finland via vilka avfall till eller från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska transporteras.

13 kap.

Tillsyn och förvaltningstvång

118 §

Bokföringsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Verksamhetsutövaren ska föra bok över avfallet när det gäller

1) verksamhet där det uppkommer minst 100 ton avfall per år,

2) verksamhet där det uppkommer farligt avfall,

3) sådan behandling av avfall som avses i 28 § 2 mom. 4 punkten i miljöskyddslagen, dock inte behandling som avses i 30 a § 1 mom. 1—3 punkten i den lagen,

4) annan miljötillståndspliktig verksamhet än den som avses i 1—3 punkten,

5) transport av avfall och verksamhet som mäklare enligt 94 § och avfallsinsamling enligt 100 §.

Tidigare avfallsinnehavare och sådana producenter som avses i 48 § ska på begäran ges bokföringsuppgifter om hanteringen av avfall som de har överlämnat.

119 §

Uppgifter som ska ingå i bokföringen och deras bevarande

Den bokföring som avses i 118 § ska i överensstämmelse med verksamhetens karaktär inbegripa uppgifter om typ, beskaffenhet, mängd, ursprung och leveransplats i fråga om det avfall som uppkommit, insamlats, transporterats, förmedlats eller behandlats och om avfallstransporten och avfallsbehandlingen. Bokföringen ska också inbegripa uppgifter om mängden av avfall som uppkommit i verksamhet enligt 118 § 1 mom. 1 punkten i förhållande till verksamhetens omfattning uttryckt som omsättning, antalet arbetstagare eller på något motsvarande sätt (*specifik avfallsmängd*). Genom förordning av statsrådet får det utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i bokföringen, angivna enligt verksamhet eller avfallsslag, och om beräkning av den specifika avfallsmängden.

Bokföringsuppgifterna ska bevaras i skriftlig eller elektronisk form i sex år. Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas om en tidsfrist som är kortare än denna, om en sexårig bevaringstid är uppenbart onödig med avseende på övervakning av verksamheten.

120 §

Verksamhetsutövarens uppföljnings- och kontrollskyldighet

Den som bedriver en verksamhet som avses i 118 § 1 mom. ska regelbundet och planmässigt följa och kontrollera den avfallshandling som han ordnar för att säkerställa att verksamheten uppfyller de krav som anges i denna lag och som föreskrivits och bestämts med stöd av den och att tillsynsmyndigheten kan ges de uppgifter som behövs för övervakning av verksamheten. Verksamhetsutövaren ska också se till att de som ansvarar för avfallshandlingen instrueras i uppföljningen och kontrollen av verksamheten och får tillräcklig information om den. Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål vidta åtgärder för att avhjälpa brister i verksamheten som upptäckts vid uppföljningen och kontrollen.

Den som bedriver miljötillståndspliktig avfallsbehandlingsverksamhet ska för tillståndsmyndigheten lägga fram en plan för hur uppföljningen och kontrollen av avfallsbehandlingen ska organiseras. Planen ska innehålla de uppgifter som behövs för att ordna uppföljning och kontroll av avfallshandlingen. Om mängden av eller beskaffenheten hos det avfall som är avsett att behandlas eller behandlingsarrangemangen förändras, ska verksamhetsutövaren utvärdera och vid behov revidera planen och underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Närmare bestämmelser om ordnandet av uppföljning och kontroll av avfallshandlingen och om innehållet i den plan för uppföljning och kontroll av avfallsbehandlingen som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

121 §

Transportdokument

Avfallsinnehavaren ska upprätta ett transportdokument för farligt avfall, slam från slamavskiljare och samlingsbrunnar, slam från sand- och fettavskiljningsbrunnar, bygg- och rivningsavfall och förorenad mark som transporteras och överlämnas till en mottagare som avses i 29 §. Transportdokumentet ska innehålla för övervakningen och uppföljningen behövliga uppgifter om avfallens typ, beskaffenhet, mängd och ursprung samt leveransplatsen, leveransdatumet och transportören. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska antecknas i transportdokumentet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Avfallsinnehavaren ska se till att transportdokumentet medföljer under avfallstransporten och ges till avfallsmottagaren efter slutförd transport. Mottagaren ska bekräfta mottagandet av avfallet och mängden mottaget avfall med sin underskrift i dokumentet. Transportdokumentet kan lagras i elektronisk form, om det förses med elektroniska signaturer och kan läsas under transporten. Avfallsinnehavaren och mottagaren ska bevara det undertecknade transportdokumentet eller en kopia av det i tre år från undertecknandet.

Om avfall som avses i 1 mom. avhämtas från hushåll, ska avfallstransportören upprätta transportdokumentet i avfallsinnehavarens ställe och se till att dokumentet ges till mottagaren och att det bevaras. Bestämmelser om det transportdokument som ska användas vid internationella avfallstransporter finns i avfallstransportförordningen.

122 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som förordnats av någon av dem har rätt att på begäran för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterlevs och för verkställigheten av lagen få

1) behövliga uppgifter av avfallsinnehavaren eller någon annan aktör inom avfallshanteringen eller av den som är skyldig att städa upp ett nedskräpat område,

2) behövliga uppgifter om tillverkningen av produkten och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden, om det avfall som de ger upphov till och om avfallshanteringen av den som tillverkar eller importerar produkten eller av någon annan som släpper ut den på marknaden,

3) behövliga uppgifter och handlingar av en annan myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som avses i denna paragraf, trots den i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivna tystnadsplikten.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland eller en tjänsteman som den utsett har dessutom rätt att av producentsammanslutningar, producenter, distributörer och andra som bedriver avfallshandling av kasserade produkter som avses i 48 § på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för verkställigheten av lagen få behövliga uppgifter om mängden av produkter som släppts ut på marknaden och som kasserats och om insamlingen eller utförelsen av dem eller om återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och annan avfallshandling som gäller dem samt om andra liknande omständigheter.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten eller en tjänsteinnehavare som den utsett har rätt att av avfallsinnehavaren eller någon annan aktör inom avfallshanteringen på begäran få de upplysningar som behövs för skötseln av en uppgift som anknyter till kommunens skyldighet enligt 5 kap. att ordna avfallshandling.

123 §

Inspektionsrätt

Tillsynsmyndigheten eller en av myndigheten utsedd tjänsteman eller tjänsteinnehavare har rätt att, utom i lokaler som används för permanent boende, för tillsynen över ef-

terlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för verkställigheten av dem

1) röra sig på annans område och få tillträde till platser där verksamhet som omfattas av denna lag bedrivs,

2) utföra inspektioner och undersökningar,

3) utföra mätningar och ta prov,

4) kontrollera verksamhetens miljö- och hälsopåverkan.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten eller en av myndigheten utsedd tjänsteinnehavare har rätt att, utom i lokaler som används för permanent boende, utföra de inspektioner som behövs för skötseln av en uppgift med anknytning till kommunens skyldighet enligt 5 kap. att ordna avfallshandling och att få de upplysningar som behövs för inspektionen.

Den som innehar den plats som inspekteras eller den som tillverkar, på marknaden släpper ut eller innehar den produkt som inspekteras ska på begäran ge den myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen tillgång i skriftlig eller elektronisk form till de handlingar som kan ha betydelse vid tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen har rätt att få kopior av de handlingar som granskas och utskrifter av registreringar i datasystemen.

Tillsynsmyndigheten kan besluta att innehavaren av den plats eller produkt som inspekteras ska betala skäliga kostnader för mätningar eller undersökningar, om detta är befogat med tanke på tillsynen över lagens verkställighet. När avgiftens storlek bestäms iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten. Resultaten av mätningen eller undersökningen ska delges innehavaren av den plats eller produkt som inspekteras.

124 §

Inspektioner

Tillsynsmyndigheten ska med regelbundna intervaller och på lämpligt sätt inspektera anläggningar och verksamheter där farligt avfall uppkommer. Också den verksamhet som avfallstransportörer och avfallsmäklare bedri-

ver ska inspekteras. I fråga om inspektion av miljötillståndspliktiga verksamheter föreskrivs i miljöskyddslagen och med stöd av den.

Närmare bestämmelser om ordnandet av inspektioner och annan tillsyn får utfärdas genom förordning av statsrådet.

125 §

Meddelande av beslut i enskilda fall

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan med stöd av en inspektion som den har utfört meddela beslut i ett enskilt fall som gäller verksamhet som inte är miljötillståndspliktig, om beslutet behövs för att förhindra nedskräpning eller ordna avfallshanteringen på lämpligt sätt. Beslutet ska vara skäligen med hänsyn till verksamhetens karaktär och nedskräpningens eller de andra olägenheter-
nas betydelse.

126 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelse

Tillsynsmyndigheten får

1) förbjuda den som bryter mot denna lag, mot en förordning eller föreskrift eller ett beslut eller åläggande som utfärdats med stöd av den eller mot avfallstransportförordningen att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna eller ålägga denne att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

2) ålägga den som har förfarit på ett sådant sätt som avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt skick eller att undanröja de olägenheter som har orsakats genom överträdelsen,

3) bestämma om temporära åtgärder beträffande avfallet eller produkten, såsom ändamålsenlig lagring eller förvaring av avfallet eller produkten, förbud mot lossning av en avfallslast, återbördande av avfallet till den ursprungliga platsen eller andra motsvarande åtgärder som behövs i en situation som avses i 1 punkten.

För kostnaderna för de temporära åtgärderna svarar den som har handlat i strid med bestämmelserna, föreskrifterna, beslutet eller åläggandet.

I brådskande fall kan åläggandet meddelas av en tjänsteinnehavare som förordnats av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och vars ansvarsområde saken gäller. Ärendet ska emellertid utan dröjsmål hänskjutas till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

127 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelse som gäller produkter eller produktmärkningar

Om en produkt eller dess märkningar inte uppfyller de specificerade kraven i denna lag eller i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den får miljöministeriet eller, i fråga om produkter som avses i 48 § 1 mom. 3 eller 4 punkten, Säkerhets- och kemikalieverket

1) ålägga den som tillverkar eller importerar produkten eller någon annan som släpper ut produkten på marknaden att företa sådana ändringar i produkten eller dess märkningar att de krav som anges i denna lag eller föreskrivits med stöd av den uppfylls och att visa att ändringarna har företagits,

2) temporärt eller permanent förbjuda den som tillverkar eller importerar den produkt som inte motsvarar bestämmelserna, någon annan som släpper ut produkten på marknaden eller distributören att tillverka, importera, förmedla, sälja eller överlåta produkten eller förbjuda användning av den eller ålägga den som har överträtt bestämmelserna att vidta nödvändiga åtgärder i fråga om produkter som redan har släppts ut på marknaden,

3) ålägga den som har överträtt bestämmelserna att bortföra produkten för adekvat behandling som avfall.

Ett i 1 mom. 1 punkten avsett åläggande meddelas av tullverket i fråga om dryckesförpackningar som omfattas av ett i 68 § avsett retursystem för dryckesförpackningar. I ett sådant fall är det den ansvarige för retursystemet som meddelas åläggandet.

128 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser i fråga om avfallshantering som producenten ordnar

Om en producent eller producentsammanslutning som avses i 6 kap. eller en i 68 § avsedd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar inte har ordnat på producentansvaret grundad återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning eller annan avfallshantering i enlighet med denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland utöver det som bestäms i 126 §

1) ålägga producenten, producentsammanslutningen eller den ansvarige för retursystemet att anpassa verksamheten till denna lag och de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och att visa att ändringarna har företagits,

2) förbjuda producenten att på marknaden släppa ut en produkt som avses i 48 §, tills producenten har godkänts för anteckning eller antecknats i det producentregister som avses i 142 §.

129 §

Vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Tillsynsmyndigheten eller miljöministeriet ska, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett förbud eller ett åläggande eller ett beslut i ett enskilt fall som har meddelats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliga bekostnad eller om att verksamheten avbryts eller förbjuds. Information som erhållits med stöd av denna paragraf får inte användas som bevismaterial i ett ärende som gäller brott eller försummelseavgift.

Vite som närings-, trafik- och miljöcentralen har dömt ut indrivs på det sätt som bestäms i utskökningsbalken (705/2007). Om inte något annat följer av denna lag, ska i ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande i övrigt tillämpas viteslagen (1113/1990).

130 §

Försäljning av lös egendom som är föremål för hot om tvångsutförande

Om det har bestämts att ett hot om tvångsutförande som gäller lös egendom ska verkställas och om egendomen har värde i pengar, har tillsynsmyndigheten rätt att bortföra sådan egendom för återvinning eller att sälja den för att täcka de kostnader som tvångsutförandet vållar eller att delegera försäljningen av egendomen till utskökningsmyndigheterna. Ett eventuellt överskott ska betalas tillbaka till den ursprungliga ägaren.

131 §

Försummelseavgift

Producenter och producentsammanslutningar som avses i 6 kap. är skyldiga att betala försummelseavgift, om de försummar skyldigheten enligt 101 § att göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret.

Skyldig att betala försummelseavgift är också

1) en producent som försummar skyldigheten enligt 54 § att föra bok och ge in ett sammandrag av bokföringsuppgifterna,

2) en avfallstransportör eller avfallsmaklare som försummar skyldigheten enligt 94 § att göra en ansökan om godkännande av verksamheten för anteckning i avfallshanteringsregistret,

3) en avfallsinsamlare som försummar skyldigheten enligt 100 § att göra en anmälan till avfallshanteringsregistret,

4) en avfallstransportör som försummar skyldigheten enligt 98 § att medföra ett utdrag ur avfallshanteringsregistret,

5) den som försummar den i 121 § avsedda skyldigheten att upprätta ett transportdokument, skyldigheten att se till att transportdokumentet medföljer avfallstransporten eller skyldigheten att med sin underskrift i transportdokumentet bekräfta att avfallet har tagits emot,

6) en anmälare enligt artikel 2.15 i avfallstransportförordningen som underlåter att göra en anmälan enligt artikel 4 i den förordningen,

7) den som försummar den i artikel 16 i avfallstransportförordningen avsedda skyldigheten att upprätta ett transportdokument eller skyldigheten att se till att transportdokumentet medföljer avfallstransporten eller underlåter att ge förhandsinformation, en bekräftelse av att avfallet har tagits emot eller ett intyg om behandling,

8) den som försummar skyldigheten att upprätta eller underteckna ett dokument som avses i artikel 18 i avfallstransportförordningen eller att medföra dokumentet under transporten,

9) en anmälare av en avfallstransport som underlåter att ställa säkerhet enligt artikel 6 i avfallstransportförordningen före en avfallstransport.

132 §

Försummelseavgiftens storlek

Försummelseavgiften för en i 131 § 1 mom. avsedd underlåtenhet att göra en ansökan är en procent av den betalningsskyldiges omsättning under den föregående räkenskapsperioden, dock minst 500 euro och högst 500 000 euro. Avgiften för en försummelse som avses i 131 § 2 mom. är minst 500 euro och högst 10 000 euro beroende på försummelsens art och omfattning samt den ekonomiska vinning som den gett upphov till.

Försummelseavgiften kan jämkas eller ingen avgift behöver påföras, om den betalningsskyldige visar att försummelsen har berott på ett misstag från den betalningsskyldiges sida eller på exceptionella förhållanden och den betalningsskyldige inte har fått någon betydande ekonomisk vinning genom försummelsen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birka-land har trots sekretessbestämmelserna rätt att för bestämmande av försummelseavgiftens storlek av Skatteförvaltningen på begäran få de uppgifter om omsättning eller motsvarande intäkter som för beskattningen uppgetts av de samfund, sammanslutningar, rörelseidkare och yrkesutövare som centralen specificerat i sin begäran.

133 §

Påförande av försummelseavgift

Försummelseavgift påförs av tillsynsmyndigheten. Innan avgift påförs för en försummelse som avses i 131 § 1 mom. eller 2 mom. 1—3 punkten ska tillsynsmyndigheten skriftligen uppmana den försumlige att vid äventyr att avgift påförs avhjälpa försummelsen inom utsatt tid. I uppmaningen ska det ges en minst 30 dagar lång tidsfrist för avhjälpande av försummelsen. Avgiften kan påföras inom 60 dagar från utgången av den tidsfrist som angetts i uppmaningen, om den försumlige inte har avhjälpit försummelsen. Innan avgift påförs för en försummelse som avses i 131 § 2 mom. 4—9 punkten ska tillsynsmyndigheten först ge den försumlige en skriftlig anmärkning och samtidigt uppmana den försumlige att vid äventyr av avgift inte upprepa försummelsen. Avgift kan påföras, om en verksamhetsutövare upprepar försummelsen under de två följande åren efter det att anmärkningen getts eller den föregående avgiften påförts. Avgiften kan påföras inom 60 dagar från det att försummelsen konstaterats.

Försummelseavgift kan inte påföras den som har dömts till straff för samma förseelse eller om ett ärende som gäller samma förseelse är föremål för förundersökning eller åtalsprövning eller är anhängigt vid en domstol.

Försummelseavgift för en i 131 § 1 mom. avsedd underlåtenhet att göra en ansökan kan i fall där försummelsen fortgår påföras på nytt, när det har gått minst ett kalenderår från det att den föregående avgiften påfördes. När den nya avgiften påförs iaktas det som sägs i 1 mom.

Försummelseavgiften ska betalas till staten. På en försummelseavgift som har förfallit till betalning och som inte har betalats senast på förfalldagen tas det ut dröjsmålsränta enligt 4 § i räntelagen.

134 §

Rätt att inleda ärenden

Om ett ärende som avses i 75, 125 eller 126 § inte har inletts på tillsynsmyndighetens

eget initiativ, kan ärendet skriftligen inledas av

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom verksamhetens influensområde.

135 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att lämna handräckning finns i 40 § i polislagen (493/1995) och bestämmelser om gränsbevakningsväsendets skyldighet att lämna handräckning i 77 § i gränsbevakningslagen (578/2005). Också tullverket är skyldigt att lämna handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

136 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska göra en anmälan till polisen eller, om det är fråga om tullbrott, i första hand till tullmyndigheterna för inledande av förundersökning, om det finns skäl att misstänka en gärning eller försummelse som avses i 147 § 1 mom. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Närings-, trafik- och miljöcentralen är målsägande i brottmål, om allmänt intresse har kränkts. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland är målsägande i brottmål som gäller producentansvar, om allmänt intresse har kränkts.

14 kap.

Överklagande och verkställighet

137 §

Överklagande

Beslut som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat bestäms nedan. Besvär över den avgift som tas ut för behandlingen av ärendet får anföras på samma sätt som besvär över huvudsaken.

Besvär över närings-, trafik- och miljöcentralens beslut anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den berörda verksamheten bedrivs, utom när det gäller beslut som fattats med stöd av 96, 97 och 99 § eller sådana beslut med anledning av förseelser och försummelse av i nämnda paragrafer avsedda skyldigheter som avses i 126 eller 133 §. Besvär över beslut som Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland har fattat med stöd av 103, 106, 107, 126, 128 eller 133 § anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den person eller den sammanslutning som beslutet i huvudsak gäller har sin hemkommun respektive hemort. Bestämmelser om överklagande av beslut som regionförvaltningsverket har fattat med stöd av 7 § finns i 96 § i miljöskyddslagen.

Beslut som en kommun har fattat om godkännande av kommunala avfallshanteringsföreskrifter och om avfallstaxan samt beslut som kommunen har fattat med stöd av 37 § och 43 § 1 mom. får överklagas genom besvär så som föreskrivs i kommunallagen. Ålägganden som en kommunal tjänsteinnehavare har meddelat med stöd av 126 § 3 mom. i denna lag får inte överklagas separat.

Beslut av förvaltningsdomstolen som gäller betalning av avfallsavgift enligt 83 § eller med anledning av ett sådant beslut inlämnade grundbesvär enligt 9 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) får överklagas genom besvär endast, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

138 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom verksamhetens influensområde.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka allmänintresset överklaga beslut som förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt deras beslut med.

139 §

Verkställighet av beslut oberoende av överklagande

I ett beslut som fattas med stöd av avfallstransportförordningen eller 75, 96, 97, 99 eller 125—128 § i denna lag får det fastställas att beslutet ska iakttas även om det överklagas, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat. Ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som enbart gäller verkställighet och genom vilket verkställigheten av ett överklagat beslut förbjuds eller avbryts får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast i samband med huvudsaken.

140 §

Verkställighet och återbetalning av försummelseavgift

En försummelseavgift verkställs med iakttagande av lagen om verkställighet av skatter och avgifter innan beslutet vunnit laga kraft.

Försummelseavgiften verkställs av Rättsregistercentralen.

Rättsregistercentralen återbetalar på ansökan en försummelseavgift som redan har betalats, om beslutet om påförande av avgiften upphävs med anledning av besvär eller om ett ärende som gäller samma förseelse blir anhängigt vid en domstol.

15 kap.

Särskilda bestämmelser

141 §

Ansvarig person för en behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall

Verksamhetsutövaren vid en behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall ska utse en person som är ansvarig för att verksamheten sköts och anläggningen eller platsen drivs och läggs ned på behörigt sätt och som ska följa och kontrollera verksamheten i anslutning till detta. Den ansvariga personen ska vara anställd hos verksamhetsutövaren och ha tillräcklig yrkesskicklighet för uppgifterna.

Verksamhetsutövaren ska se till att den ansvariga personen får tillräcklig utbildning.

142 §

Förande av registren för avfallshantering och producentregistret

Finlands miljöcentral och närings-, trafik- och miljöcentralerna för register som ingår i det i 27 § i miljöskyddslagen avsedda datasystemet för miljöförvaltningsinformation enligt följande:

1) Finlands miljöcentral för ett register med uppgifter om anmälningar om internationella avfallstransporter och ansökningar om förhandsgodkännande och om de beslut som fattats med anledning av dem,

2) närings-, trafik- och miljöcentralerna för ett avfallshanteringsregister med uppgifter om ansökningar enligt 94 § och de beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 100 §,

3) Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för ett producentregister med upp-

gifter om ansökningar enligt 101 § och de beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 105 §.

Finlands miljöcentral, närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska för sin del se till att de väsentliga uppgifter som anmäls till dem för godkännande eller anteckning i ett register förs in i de register som avses i 1 mom.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska föra en allmänt tillgänglig uppdaterad förteckning över de producenter och producentsammanslutningar som godkänts för anteckning i producentregistret. I förteckningen antecknas producentens eller producentsammanslutningens namn och FO-nummer samt de produkter som producentens eller producentsammanslutningens ansvar gäller. Förteckningen ska vara tillgänglig i ett datanät.

143 §

Register över avfallstransporter

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten ska föra ett register där de uppgifter som avses i 39 § 2 mom. antecknas. Personuppgifter som antecknats i registret ska bevaras i fem år från det att anteckningen gjordes.

Bestämmelser om hemlighållande och utlämnande av personuppgifter och övriga uppgifter som lagrats i registret finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och bestämmelser om övrig behandling av personuppgifter i personuppgiftslagen (523/1999).

144 §

Avgifter för behandling av ärenden

Bestämmelser om avgifterna för en statlig myndighets behandling av ärenden som avses i denna lag eller i avfallstransportförordningen och om avgiftens storlek finns i lagen om grunderna för avgifter till staten och i en förordning av miljöministeriet som utfärdats med stöd av den.

För en kommunal myndighets behandling av ett ärende som avses i denna lag kan det tas ut en avgift på vars grunder lagen om

grunderna för avgifter till staten ska tillämpas. Närmare bestämmelser om grunderna för avgiften till kommunen finns i den taxa som kommunen antar.

Ingen avgift ska tas ut för behandling av ett ärende som har inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakats olägenhet.

145 §

Indrivning av kostnader och avgifter

Kommunal avfallsavgift och avgift enligt 144 § 2 mom. samt kostnader enligt 123 § 4 mom. och artikel 29 i avfallstransportförordningen är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

146 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, om en affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet lämna ut uppgifterna till tillsynsmyndigheten eller miljöministeriet för fullgörande av uppgifter enligt denna lag och till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott. Uppgifter som annars är sekretessbelagda får dessutom lämnas ut till tullmyndigheterna för tillsyn över verkställigheten av avfallsskattelagen (1126/2010) och lagen om accis på vissa dryckesförpackningar.

147 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som strider mot denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den finns i 48 kap. 1—4 § i strafflagen (39/1889).

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligt eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbudet enligt 13 § 1 mom. att överge avfall eller behandla det på ett okontrollerat sätt,

2) bryter mot förbudet enligt 17 § 1 mom. att blanda upp farligt avfall,

3) bryter mot förbudet enligt 18 § att förbränna avfall på Finlands vattenområde och i Finlands ekonomiska zon,

4) försummar sin skyldighet enligt 28 § att ordna avfallshantering,

5) överlämnar avfall till någon annan än en mottagare som avses i 29 §,

6) försummar sin skyldighet enligt 31 §,

7) försummar sin skyldighet enligt 35 § 3 mom. att föra avfallet till en mottagnings- eller behandlingsplats som kommunen har anvisat,

8) försummar sin skyldighet enligt 40 § att ordna en mottagningsplats,

9) försummar sin skyldighet enligt 41 § 1 mom. att överlämna avfall till fastighetsvis avfallstransport,

10) försummar sin skyldighet enligt 46 § att ordna avfallshantering,

11) försummar den i 49 § avsedda mottagningskyldigheten för producenter,

12) försummar sin skyldighet enligt 50 § att ordna en mottagningsplats,

13) försummar den i 56 § avsedda mottagningskyldigheten för distributörer,

14) bryter mot det i 72 § avsedda nedskräpningsförbudet,

15) försummar sin i 76 § avsedda insamlingskyldighet,

16) bryter mot ett förbud, en föreskrift eller ett villkor eller åsidosätter ett åläggande eller ett beslut som meddelats med stöd av 91 §, 96 § 2 mom., 103 § 2 mom., 125 §, 126 § 1 mom., 127 eller 128 §,

17) bryter mot bestämmelserna i en förordning som utfärdats med stöd av 8 § 3 mom., 10 eller 14 §, 15 § 2 mom., 16 § 3 mom. eller 49 § 1 mom., eller

18) i strid med denna lag, en bestämmelse som utfärdats med stöd av den, ett beslut i ett enskilt fall eller avfallstransportförordningen importerar eller exporterar avfall eller transi-

terar avfall genom finskt territorium, bortsett från försummelser som avses i 131 § 2 mom. 6—9 punkten,

ska, om strängare straff för gärningen inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot avfallslagen* dömas till böter.

Bestämmelser om ordningsbot utfärdas särskilt.

16 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

148 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2012.

Genom denna lag upphävs avfallslagen (1072/1993), nedan *1993 års avfallslag*, och avfallsförordningen (1390/1993).

Bestämmelserna i 35 § i 1993 års avfallslag och i 4 kap. i avfallsförordningen, vilket gäller avfallshanteringsarbeten, förblir dock i kraft när denna lag träder i kraft. Också de förordningar och beslut av statsrådet och miljöministeriet som utfärdats med stöd av 1993 års avfallslag förblir i kraft till den del de inte strider mot denna lag, till dess att något annat föreskrivs med stöd av denna lag.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

149 §

Tillämpning av tidigare bestämmelser

De ärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft behandlas enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På internationella avfallstransporter som Finlands miljöcentral har godkänt eller som den fått anmälan om före denna lags ikraftträdande och vars mottagande den behöriga myndigheten i mottagarlandet har bekräftat tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Om fullföljdsdomstolen i ett ärende som är anhängigt när denna lag träder i kraft upphä-

ver ett beslut på vilket de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande ska tillämpas och återförvisar ärendet för att behandlas på nytt i sin helhet, ska ärendet behandlas och avgöras i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

En kommun där ordnad avfallstransport som avses i 1993 års avfallslag vid ikraftträdandet av denna lag ordnas som avfallstransport enligt avtal ska se på vilka möjligheter det finns att ordna avfallstransport enligt villkoren i 37 § 1 mom. i denna lag för avfallstransport som ordnas av fastighetsinnehavaren och fatta beslut i saken inom ett år från det att lagen trädde i kraft. Om beslutet innebär övergång till kommunalt anordnad avfallstransport i stället för avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar, ska det bestämmas i beslutet att avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar upphör, vilket får ske tidigast tre år efter det att beslutet fattades och ska ske senast fem år från det att lagen trädde i kraft.

En kommun där ordnad avfallstransport som avses i 1993 års avfallslag vid ikraftträdandet av denna lag ordnas som avfallstransport enligt avtal ska inom fem år från denna lags ikraftträdande ordna transporten i överensstämmelse med 36 eller 37 § i denna lag.

På avstjälpningsplatser och andra avfallsbehandlingsplatser där verksamheten har lagts ned före den 1 januari 1994 och på nedskräpning som har skett före den 1 januari 1994 tillämpas de bestämmelser som gällde innan 1993 års avfallslag trädde i kraft.

150 §

Hänvisningar till avfallslagen och vissa begrepp i tidigare bestämmelser

Om det i en författning som utfärdats före denna lags ikraftträdande hänvisas till avfallslagen, tillämpas denna lag i stället för 1993 års avfallslag.

Om begreppet problemavfall används i en bestämmelse som har utfärdats med stöd av 1993 års avfallslag, ska det anses avse begreppet farligt avfall som används i denna lag. Om begreppet behandling av avfall används i en sådan bestämmelse, ska det anses avse begreppet bortskaffande av avfall som används i denna lag.

Det som i denna lag föreskrivs om avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar, gäller på motsvarande sätt avfallstransport som vid ikraftträdandet av denna lag ordnas som avfallstransport enligt avtal som avses i 1993 års avfallslag.

151 §

Tidigare beslut, föreskrifter och ålägganden

Ett beslut, en föreskrift eller ett åläggande som en myndighet har meddelat med stöd av 1993 års avfallslag och som är i kraft när denna lag träder i kraft ska iakttas, om inte något annat bestäms i denna lag.

Kommunala avfallshanteringsföreskrifter som har meddelats med stöd av 17 § i 1993 års avfallslag upphör att gälla när denna lag träder i kraft till den del de står i strid med denna lag.

Om någon i ett beslut, en föreskrift eller ett åläggande som meddelats med stöd av 1993 års avfallslag har ålagts att göra en anmälan till avfalls- eller producentregistret, iakttas i ärendet de med denna lag förenliga bestämmelserna om godkännande för anteckning och om anteckning i avfallshanteringsregistret och producentregistret.

152 §

Övergångstider för vissa skyldigheter

En sådan utövare av verksamhet enligt 32 § 1 mom. 2, 4 och 5 punkten som enligt 1993 års avfallslag inte är skyldig att ansluta sig till ordnad avfallstransport, ska från och med den 1 juni 2014 överlåta avfallet från verksamheten i enlighet med 41 § 1 mom. i denna lag, om inte något annat följer av 41 § 2 eller 3 mom. eller 42 §.

Bestämmelserna i 6 kap. om producentansvar tillämpas när det har gått tolv månader från denna lags ikraftträdande, dock så att mottagningen av kasserade förpackningar enligt 49 § ska ordnas först inom två år från lagens ikraftträdande. Till de nämnda tidpunkterna ska motsvarande bestämmelser om producentansvar i 1993 års avfallslag iakttas.

Importörer av tryckta pappersprodukter ska inom ett år från denna lags ikraftträdande

göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret.

Bestämmelsen i 70 § om märkning av förpackningar som omfattas av ett retursystem för dryckesförpackningar börjar tillämpas när det har gått ett år från lagens ikraftträdande. Bestämmelsen tillämpas på dryckesförpackningar som överläts för konsumtion efter den tidpunkten.

Om en verksamhet när denna lag träder i kraft är antecknad i det avfallsregister som avses i 1993 års avfallslag, ska verksamhetsutövaren inom tre år från lagens ikraftträdande göra en ansökan enligt 94 § om godkännande av verksamheten för anteckning i avfallshanteringsregistret, dock senast när utdraget ur avfallsregistret enligt 1993 års avfallslag ska kontrolleras.

En producentsammanslutning som när denna lag träder i kraft är antecknad i det producentregister som avses i 1993 års avfallslag ska inom ett år från lagens ikraftträdande göra en ansökan enligt 101 § i denna lag om godkännande för anteckning i det

producentregister som avses i denna lag, och en producent som när denna lag träder i kraft är antecknad i det producentregister som avses i 1993 års avfallslag ska göra motsvarande ansökan inom två år från lagens ikraftträdande.

En anmälan enligt 100 § i denna lag om yrkesmässig avfallsinsamling som bedrivs när denna lag träder i kraft ska göras inom ett år från lagens ikraftträdande.

Den som utövar en miljötillståndspliktig verksamhet och är skyldig att i enlighet med 120 § 1 mom. följa och kontrollera den avfallshandling som han ordnar eller att utarbeta en plan enligt 2 mom. i den paragrafen för uppföljning och kontroll av avfallsbehandlingen och som har beviljats miljötillstånd innan denna lag har trätt i kraft ska justera den uppföljning och kontroll som han ordnar så att den blir förenlig med den nämnda paragrafen och framlägga justeringarna eller planen för tillståndsmyndigheten inom ett år från lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 17 juni 2011

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*